

Funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

DEFICIENȚA AUDITIVĂ

CURS PENTRU PROFESIONISTI

UNIT 1

DEFICIENȚA AUDITIVĂ

CUPRINS UNITATEA 1

- 1.1 Procesul auditiv
- 1.2 Clasificarea deficiențelor auditive
- 1.3 Dispozitive auditive (aparate auditive, implantul cohlear)

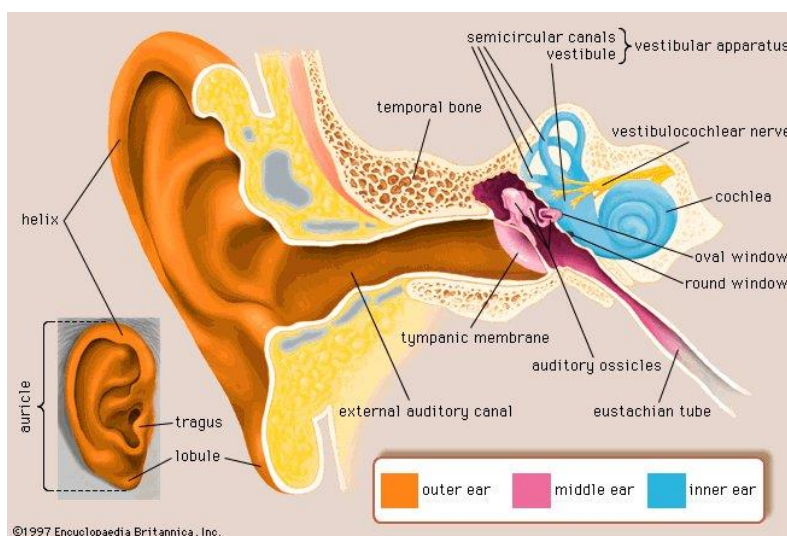
OBIECTIVE

- Descrierea anatomiei și fiziologiei urechii
- Clasificarea deficiențelor auditive
- Descrierea dispozitivelor auditive

1.1. PROCESUL AUDITIV

1.1.1 Anatomia urechii umane

Urechea umană este organul auzului și echilibrul, ea detectează și analizează sunetul prin transducție (sau conversia undelor sonore în impulsuri electrochimice) și menține echilibrul.

Descrierea imaginii: Structura urechii umane: urechea externa, urechea medie, urechea interna

Urechea umană, ca și a altor mamifere, conține organe de simț care îndeplinesc două funcții destul de diferite: cea a auzului și cea a echilibrului postural și coordonarea mișcărilor capului și a ochilor.

Din punct de vedere anatomic, urechea are trei părți distincte: urechea externă, mijlocie și internă.

- **Urechea externă** este formată din porțiunea vizibilă numită auriculă și canalul auditiv extern scurt, al cărui capăt interior este închis de membrana timpanică, denumită în mod obișnuit timpan. Funcția urechii externe este de a capta undele sonore și de a le ghida către membrana timpanică.
- **Urechea medie** este o cavitate îngustă umplută cu aer în osul temporal. Prezintă un lanț de trei oase mici – ciocanul, nicovala și scărița, numite oscioare auditive. Acest lanț de oscioare conduce sunetul de la membrana timpanică la urechea internă, care a fost cunoscut încă din vremea lui Galen (secolul al II-lea e.n.) ca labirint. Este un sistem complicat de pasaje și cavități umplute cu lichid situate adânc în porțiunea osoasă a osului temporal.
- **Urechea internă** este formată din două unități funcționale: aparatul vestibular, format din vestibul și canale semicirculare, care conține organele senzoriale ale echilibrului postural; și cohleea în formă de cochilie de melc, care conține organul senzorial al auzului. Aceste organe senzoriale sunt terminații extrem de specializate ale celui de-al optulea nerv cranian, numit și nervul vestibulocohlear.

1.1.2 Fiziologia auzului

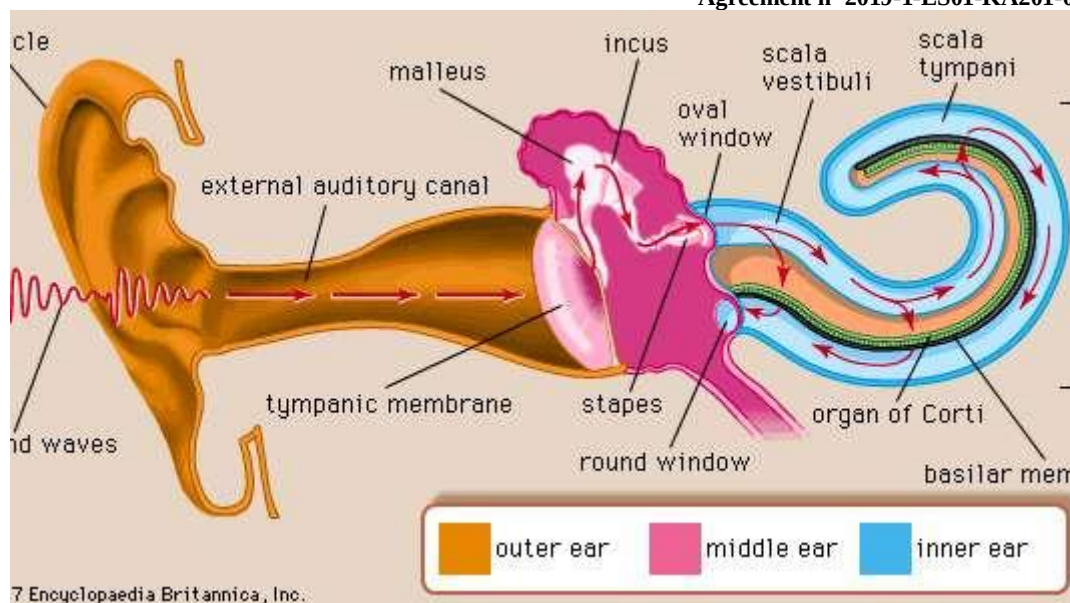
Auzul este procesul prin care urechea transformă vibrațiile sunetului din mediul extern în impulsuri nervoase care sunt transportate către creier, unde sunt interpretate ca sunete. Sunetele sunt produse atunci când obiectele care vibrează, cum ar fi coarda atinsă a unei chitare, produc impulsuri de presiune ale moleculelor de aer care vibrează, mai cunoscute sub numele de unde sonore.

Urechea poate distinge diferite aspecte ale unui sunet, cum ar fi intensitatea și înălțimea acestuia, prin detectarea și analizarea diferitelor caracteristici fizice ale

undelor. Pitch este percepția frecvenței undelor sonore - de exemplu, numărul de lungimi de undă care trec de un punct fix într-o unitate de timp. Frecvența este de obicei măsurată în cicluri pe secundă sau hertz. Urechea umană este cea mai sensibilă și detectează cel mai ușor frecvențe de la 1.000 la 4.000 hertz, dar cel puțin pentru urechile tinere normale, întreaga gamă sonoră se poate extinde de la aproximativ 20 la 20.000 hertz. Undele sonore cu o frecvență și mai mare sunt denumite ultrasunete, deși pot fi auzite de alte mamifere

Volumul este percepția intensității sunetului - adică presiunea exercitată de undele sonore asupra membranei timpanice. Cu cât amplitudinea sau forța lor este mai mare, cu atât este mai mare presiunea sau intensitatea și, în consecință, intensitatea sunetului. Intensitatea sunetului este măsurată și raportată în decibeli (dB), o unitate care exprimă magnitudinea relativă a unui sunet pe o scară logaritmică. Afirmat într-un alt mod, decibelul este o unitate pentru compararea intensității oricărui sunet dat cu un sunet standard care este doar perceptibil pentru urechea umană normală la o frecvență în intervalul la care urechea este cea mai sensibilă. Pe scara de decibeli, domeniul auzului uman se extinde de la 0 dB, ceea ce reprezintă un nivel aproape inaudibil, până la aproximativ 130 dB, nivelul la care sunetul devine dureros.

Pentru ca un sunet să fie transmis sistemului nervos central, energia sunetului suferă trei transformări. În primul rând, vibrațiile aerului sunt transformate în vibrații ale membranei timpanice și ale osicioarelor urechii medii. La rândul lor, acestea devin vibrații în fluidul din cohlee. În cele din urmă, vibrațiile fluidelor stabilesc unde de călătorie de-a lungul membranei bazilare care stimulează celulele organului Corti. Aceste celule convertesc vibrațiile sonore în impulsuri nervoase din fibrele nervului cohlear, care le transmite trunchiului cerebral, din care sunt retransmise, după prelucrare extinsă, în zona auditivă primară a cortexului cerebral, centrul suprem al creierului pentru auz. Numai când impulsurile nervoase ajung în această zonă, ascultătorul devine conștient de sunet.

Descrierea imaginii: Mecanismul auzului.

Undele sonore intră în urechea externă și se deplasează prin canalul auditiv extern până când ajung la membrana timpanică, provocând vibrația membranei și a lanțului atașat al oscioarelor auditive. Vibrațiile sunt transmise ferestrei ovale și fluidelor cohleei, provocând vibrația membranei bazilare. Acest lucru stimulează celulele senzoriale ale organului Corti, deasupra membranei bazilare, pentru a trimite impulsuri nervoase către creier.

În esență, urechile noastre lucrează pentru a modifica stimulul acustic care intră și se mișcă prin canalele urechii, într-o formă de cod neuronal pe care creierul nostru îl poate descifra, prelucra și înțelege.

Există 6 pași de bază care descriu modul în care auzim:

1. Sunetul captat de pavilion ajunge în canalul auditiv extern și determină vibrarea timpanului
2. Timpanul vibrează în funcție de intensitatea diferitelor sunete
3. Aceste vibrații sonore își croiesc drum prin lanțul de oscioare până la cohlee
4. Vibrațiile sonore fac ca fluidul din cohlee să se deplaseze precum valurile oceanului
5. Mișcarea fluidului la rândul său face ca celulele nervului auditiv să preia orice semnale neuronale create de celulele auditive. Celulele de la un capăt al cohleei

transferă informațiile sunetului cu ton redus, iar celulele de de la capătul opus transferă informații sunetului cu ton înalt.

6. Nervul auditiv deplasează semnale către creier unde sunt apoi traduse în sunete recunoscute și semnificative. Creierul este cel care „aude”.

Procesul nostru auditiv ne conectează cu adevărat la peisajul sonor al mediului înconjurător. Sistemul nostru auditiv ne oferă o capacitate uimitoare de a identifica și de a înțelege cele mai minuscule repere acustice. De fapt, creierul nostru este capabil să stocheze echivalenții neuronali ai modelelor acustice precum muzica, vocile, sunetele de pericol și sunetele de mediu. Această similitudine ne face mult mai ușor să recunoaștem și să procesăm atât sunete familiare, cât și sunete necunoscute.

Pierderea auzului apare atunci când sunetele care sunt de obicei puternice devin mai moi și mai puțin inteligibile; acesta este un rezultat al creierului nostru indus în eroare printr-o pierdere de audibilitate. Informațiile devin, de asemenea, distorsionate pe măsură ce ajung la creier, perturbând calitatea auzului nostru.

Traumatismele craniene, bolile neurologice, tulburările medicale sau procesul de îmbătrânire pot duce la modificări ale capacității creierului de a procesa stimulii în mod eficient. Acest lucru poate duce la simptome care reflectă pierderea auzului; astfel de simptome pot include neatenție, răspunsuri inadecvate și confuzie. Creierul nostru funcționează cu urechile noastre într-un mod incredibil, procesând informațiile neuronale în auzul nostru și tot ceea ce implică acesta.

Video – Animație despre procesul auditiv. (*Audio în engleză, subtitrat în greacă, franceză, română, turcă, spaniolă , și engleză*)

<https://www.youtube.com/watch?v=fllAxGsV1q0>

1.2. CLASIFICAREA DEFICIENȚELOR AUDITIVE

Există diferite cauze ale pierderii auzului care afectează persoanele de toate vârstele, ceea ce face importantă cunoașterea semnelor cheie asociate fiecărui tip. Pierderea auzului se poate datora din motive ereditare, anumite medicamente, îmbătrânire, infecții, expunerea continuă la zgomot excesiv la locul de muncă și chiar o explozie puternică sau traumatisme pot afecta starea auzului. Fără o protecție adecvată pentru urechi, chiar și anumite hobby-uri pot deteriora auzul cu timpul; acestea ar putea include vânătoarea, motociclismul, evenimentele muzicale sau împușcăturile.

Principalele tipuri de hipoacuzie sunt clasificate în trei categorii:

- **Hipoacuzie senzorială**, ceea ce înseamnă că apare o problemă fie la nivelul urechii interne, fie la nivelul nervului auditiv, care transmite sunetul către creier.
- **Hipoacuzie conductivă**, ceea ce înseamnă că sunetul nu ajunge la urechea internă, de obicei datorită unei obstrucții sau traume
- **Hipocuzie mixtă**, înseamnă că pierderea auzului este cauzată de o combinație a celor două, senzorială și conductivă

Hipoacuzia senzorială

Cel mai frecvent tip de hipoacuzie este cea senzorială. Este o pierdere permanentă a auzului care are loc atunci când există leziuni ale celulelor senzoriale auditive ale urechii interne sau ale nervului auditiv în sine, care previne sau slăbește transferul semnalelor nervoase către creier. Aceste semnale nervoase blocate transportă informații despre intensitatea și claritatea sunetelor.

Cauze

Dacă un copil se naște cu hipoacuzie senzorială, este cel mai probabil din cauza unui sindrom genetic sau a unei infecții transmise de la mamă la făt în uter, cum ar fi toxoplasmoza, rubeola sau herpesul.

Când pierderea auzului senzorial neural se dezvoltă mai târziu în viață - ceea ce este mai tipic - poate fi cauzată de o mare varietate de factori declanșatori.

Cele mai frecvente cauze:

- Îmbătrânire normală
- Expunerea la zgomote puternice, adesea dobândite la locul de muncă

Cauze mai puțin frecvente

- Boli de inimă și diabet
- Infecții precum oreionul
- Boala Meniere
- Un efect secundar al medicamentelor
- Neurom acustic sau alte creșteri canceroase în urechea internă
- Leziuni traumatice care afectează urechea internă sau nervul auditiv
- Boală autoimună

Simptome

Simptomele pierderii auzului senzorial neuronal afectează atât intensitatea, cât și claritatea sunetelor. Pentru mulți oameni, aceștia vor avea pierderea auzului de înaltă frecvență, rezultând următoarele probleme cu auzul:

- Vorbirea celorlalți poate părea neclară sau mormăită sau un sentiment că poate auzi, dar nu înțelege
- Dificultăți în urma unei conversații atunci când două sau mai multe persoane vorbesc în același timp
- Un sunet constant sau zumzet în urechi (tinitus)
- Probleme de ascultare în medii zgomotoase (de exemplu, gări, șantiere, centre de convenții, arene sportive etc.)
- Dificultăți de a auzi vocile femeilor sau copiilor și alte sunete înalte
- Anumite sunete de vorbire sunt dificil de auzit în timpul conversațiilor (de exemplu, sunetul „s” sau „th”)
- Zgomotele pot părea prea puternice sau prea liniștite
- Un sentiment de dezechilibru sau amețea

Persoanele cu hipoacuzie senzorială spun adesea că pot auzi oameni vorbind, dar nu clar.

Tratament

Nu există nicio metodă medicală sau chirurgicală de reparare a celulelor auditive ale urechii interne sau ale nervului auditiv dacă acestea sunt deteriorate. Cu toate acestea, hipoacuzia senzorială poate fi tratată cu aparate auditive sau cu implanturi cohleare, în funcție de gravitatea pierderii.

Dispozitivele de ascultare asistată, cum ar fi dispozitivele de alertă, ceasurile cu alarmă vibratoare și telefoanele cu subtitrare, oferă o soluție completă de auz. Pentru persoanele cu pierderi auditive severe până la profunde, aparatele auditive electrice pot ajuta

Hipoacuzia conductivă

Un tip mai puțin frecvent de pierdere a auzului este pierderea auzului conductivă, care apare atunci când există o obstrucție sau deteriorare a urechii externe sau medii care împiedică transmiterea sunetului către urechea internă. Hipoacuzia conductivă poate fi temporară sau permanentă, în funcție de cauză.

Cauze

Cauzele pierderii auditive conductive pot fi diferențiate în funcție de ce parte a urechii afectează - fie urechea externă, fie cea medie:

Urechea externă

- Stenoză sau îngustarea canalului urechii
- Impactarea cerii
- Exostoze (proeminențe asemănătoare oaselor care se pot dezvolta în interiorul canalului urechii și pot cauza blocaje potențiale)
- Otita externă
- Obstrucții cauzate de corpuri străine introduse în ureche
- Microtia

Urechea medie

- O ruptură a membranei timpanice cauzată de leziuni, infecții ale urechii sau modificări extreme și rapide ale presiunii aerului

- Timposcleroza, o îngroșare a membranei timpanice
- Otita medie (infecția urechii) și / sau o acumulare de lichid în urechea medie
- Blocaje în trompa Eustachian, care leagă urechea medie de partea din spate a nasului și gâtului
- Otoscleroza, care afectează micul os al urechii medii cunoscut sub numele de stape
- Creșteri anormale sau tumori care se formează în urechea medie, cum ar fi colesteatomul sau tumorile glomusului
- discontinuitatea lanțului osicular sau întreruperea legăturii dintre oasele urechii medii, cauzată de leziuni sau traume grele

Simptome

Deoarece urechea internă sensibilă și nervul auditiv sunt intacte, o persoană care suferă de pierderea auzului conductiv are în primul rând dificultăți în ceea ce privește sunetul general al sunetelor, dar nu claritatea. Persoanele cu acest tip de pierdere constată adesea că este suficientă creșterea volumului radioului sau televiziunii pentru a-și îmbunătăți capacitatea de a auzi. Următoarele simptome sunt, de asemenea, în concordanță cu acest tip de pierdere:

- Timp mai ușor de auzit dintr-o ureche decât cealaltă
- Durere în una sau ambele urechi
- Senzație de presiune în una sau ambele urechi
- Dificultate sau frustrare la conversațiile telefonice
- Un miros urât care provine din canalul urechii
- Un sentiment că propria voce sună mai tare sau diferit

Tratament

Uneori există tratamente medicale sau chirurgicale care pot îmbunătăți capacitatea de auz pentru cei cu pierderea auzului conductiv. De exemplu, pierderile conductive cauzate de impactul cu ceară, obiecte străine, creșteri anormale sau infecții ale urechii pot fi adesea corectate cu tratamente medicale, cum ar fi extracția cerii, antibiotice sau proceduri chirurgicale.

Pierderile de auz conducătoare cauzate de alte anomalii, cum ar fi stenoza canalului urechii, exostozele, otoscleroza și discontinuitatea lanțului osicular sunt mai dificil de tratat medical și pot fi considerate o pierdere de auz permanentă. Aceste pierderi conductive pot fi tratate fie cu aparate auditive standard, fie cu dispozitive implantabile ancorate în os.

Hipoacuzia mixtă

Hipoacuzia mixtă este orice combinație de hipoacuzie senzorială și conductivă.

Cauze

Pierderea auzului mixt apare de obicei atunci când urechea suferă un fel de traume. De asemenea, se poate întâmpla treptat în timp, atunci când o pierdere de auz este agravată de alta. De exemplu, o persoană cu o pierdere de auz conductivă de lungă durată ar putea suferi pierderea auzului legată de vârstă pe măsură ce îmbătrânește. Alternativ, o persoană cu hipoacuzie legată de vârstă poate avea o hipoacuzie mixtă temporară din cauza impactului cu ceară.

Simptome

Simptomele hipoacuziei mixte vor fi o combinație a celor enumerate mai sus pentru celelalte două tipuri de hipoacuzie.

Tratament

Opțiunile de tratament pentru pierderea auzului mixt vor depinde de faptul dacă pierderea este mai senzorială sau conductivă. Dacă o parte mai mare a pierderii este cauzată de o componentă conductivă, procedurile chirurgicale și alte tratamente medicale ar putea fi mai eficiente în corectarea problemelor de auz. Dacă o parte mai mare a pierderii este senzorială, aparatele auditive sau dispozitivele implantabile pot fi cea mai bună opțiune.

Gradul de pierdere a auzului poate varia de la ușoar la profund:

Pierdere ușoară a auzului - o persoană cu o pierdere ușoară a auzului poate auzi unele sunete, dar sunetele slabe sunt greu de auzit.

Pierdere moderată a auzului - o persoană cu o pierdere moderată a auzului nu poate auzi atunci când o altă persoană vorbește la un nivel normal.

Pierdere severă a auzului - o persoană cu hipoacuzie severă nu va auzi nimic atunci când o persoană vorbește la un nivel normal ci doar câteva sunete puternice.

Pierdere profundă a auzului - o persoană cu o pierdere profundă a auzului nu va auzi nici un discurs ci doar sunete foarte puternice.

Pierdere auzului poate fi descrisă și ca:

Unilaterală sau bilaterală - pierdere auzului poate fi la o ureche (unilaterală) sau la ambele urechi (bilaterală).

Pre-lingual sau post-lingual - pierdere auzului s-a produs înainte ca o persoană să învețe să vorbească (pre-linguală) sau după ce o persoană a învățat să vorbească (post-linguală)

Simetrică sau asimetrică - pierdere auzului este la fel la ambele urechi (simetrică) sau este diferită la fiecare ureche (asimetrică).

Progresivă sau bruscă - pierdere auzului se agravează în timp (progresivă) sau se întâmplă rapid (brusc).

Fluctuantă sau stabilă - pierdere auzului devine fie mai bună, fie mai gravă în timp (fluctuantă), fie rămâne la fel în timp (stabilă).

Debut congenital sau dobândit / întârziat - pierdere auzului este prezentă la naștere (congenitală) sau apare ceva mai târziu în viață (debut dobândit sau întârziat).

Tabel cu clasificarea deficiențelor auditive

CRITERIUL	TIPUL DE HIPOACUZIE
Cauze	• Genetică sau ereditară • Dobândită
Localizare	• Conductivă sau de transmisie • Senzitivo-neurală sau de percepție

	• Mixtă
Gradul de pierdere a auzului	• Slab • Mediu sau moderat • Sever • Profund
Momentul pierderii auzului	• Prelingual • Post lingual
Localizarea la nivelul urechilor	• Unilaterală (dreaptă sau stângă) • Bilaterală

Hipoacuzia senzorială prelinguală este cea care afectează cel mai mult dezvoltarea cognitivă și verbală a copilului

Cea mai profundă pierdere a auzului se datorează distrugerii celulelor cohleei și nu unei leziuni a nervului auditiv

1.3. DISPOZITIVE AUDITIVE (APARATE AUDITIVE, IMPLANTUL COHLEAR)

Aparatele auditive sunt folosite pentru majoritatea persoanelor cu hipoacuzie, dar pentru cei care sunt surzi sau cu dificultăți auditive, implanturile cohleare pot fi o opțiune mai bună.

Atât aparatele auditive, cât și implanturile cohleare funcționează cel mai bine pentru persoanele diagnosticate cu pierderea auzului senzorial, ceea ce înseamnă că au leziuni ale celulelor auditive din urechea internă și / sau căile nervoase de la urechea internă la creier.

Deci, care este diferența dintre cele două dispozitive? Implanturile cohleare sunt implantate chirurgical de către un specialist, chirurgical. Stimulează nervul auditiv pentru a oferi senzația de sunet celor care sunt surzi sau cu dificultăți auditive. Aparatele auditive sunt detașabile și sunt utilizate pentru a amplifica sunetul pentru persoanele cu auz slab. Pot fi puse și scoase din canalul auditiv extern de către utilizator.

1.3.1 Aparatele auditive

Un aparat auditiv este un mic dispozitiv electronic pe care îl purtați în ureche sau în spatele urechii. Face sunetele mai puternice, astfel încât o persoană cu hipoacuzie să poată asculta, comunica și participa mai complet la activitățile zilnice. Un aparat auditiv poate ajuta oamenii să audă mai mult atât în situații de liniște, cât și în situații zgomotoase. Cu toate acestea, doar aproximativ una din cinci persoane care are nevoie de un aparat auditiv utilizează de fapt unul.

Un aparat auditiv are trei părți de bază: un microfon, amplificator și difuzor. Aparatul auditiv primește sunetul printr-un microfon, care transformă undele sonore în semnale electrice și le trimite către un amplificator. Amplificatorul mărește puterea semnalelor și apoi le trimite la ureche printr-un difuzor.

Aparatele auditive sunt utile în primul rând pentru îmbunătățirea înțelegerii auzului și a vorbirii persoanelor care au pierderea auzului care rezultă din deteriorarea celulelor senzoriale mici din urechea internă, numite celule auditive. Acest tip de hipoacuzie se numește hipoacuzie senzorială neurală. Daunele pot apărea ca urmare a bolilor, îmbătrânirii sau rănirii cauzate de zgomot sau de anumite medicamente.

Un aparat auditiv mărește vibrațiile sonore care intră în ureche. Celulele capilare supraviețuitoare detectează vibrațiile mai mari și le transformă în semnale neuronale care sunt transmise de-a lungul creierului. Cu cât deteriorarea celulelor auditive ale unei persoane este mai mare, cu atât pierderea auzului este mai severă și cu atât este mai mare amplificarea aparatului auditiv necesară pentru a face diferența.

Cu toate acestea, există limite practice ale capacității de amplificare pe care o poate oferi un aparat auditiv. În plus, dacă urechea internă este prea deteriorată, chiar și vibrațiile mari nu vor fi convertite în semnale neuronale. În această situație, un aparat auditiv ar fi inefficient.

Există trei stiluri de bază ale aparatelor auditive. Stilurile diferă în funcție de dimensiune, amplasarea lor pe sau în interiorul urechii și gradul în care amplifică sunetul:

- În spatele urechii (BTE)
- În ureche (ITE)
- În interiorul canalului auditiv

Deși funcționează diferit față de aparatele auditive descrise mai sus, aparatele auditive implantabile sunt concepute pentru a ajuta la creșterea transmiterii vibrațiilor sonore care intră în urechea internă. Un implant al urechii medii (MEI) este un dispozitiv mic atașat la unul dintre oasele urechii medii. În loc să amplifice sunetul care călătorește către timpan, un MEI mișcă direct aceste oase. Ambele tehnici au ca rezultat net întărirea vibrațiilor sunetului care intră în urechea internă, astfel încât să poată fi detectate de indivizi cu pierderea auzului senzorial neural. Un aparat auditiv ancorat în os (BAHA) este un dispozitiv mic care se atașează la osul din spatele urechii. Dispozitivul transmite vibrații sonore direct către urechea internă prin craniu, ocolind urechea medie. BAHA sunt utilizate în general de persoanele cu probleme ale urechii medii sau surditate la o ureche. Deoarece este necesară intervenția chirurgicală pentru implantarea oricăruia dintre aceste dispozitive, mulți specialiști consideră că beneficiile ar putea să nu depășească riscurile.

1.3.2 Implantul cohlear

Implanturile cohleare sunt dispozitive medicale complexe care trebuie implantate chirurgical de către un profesionist medical. Aceste dispozitive ocolesc porțiunea deteriorată a urechii interne pentru a stimula direct nervul auditiv. Implanturile

cochleare nu restabilesc auzul, ci mai degrabă oferă senzația de sunet pentru cei surzi sau cu pierderi auditive profunde.

Există două părți principale ale unui implant cohlear: extern și intern:

- Componenta externă găzduiește un microfon, procesor de vorbire și emițător. Un fir mic conectează microfonul și procesorul de vorbire la transmițător, care este poziționat în afara urechii peste receptor.
- Componenta internă conține un receptor care este implantat sub piele chiar în spatele urechii, împreună cu unul sau mai multe rețele de electrozi care sunt implantate adânc în urechea internă.

Un magnet conectează cele două părți principale.

Cele două componente sunt cuplate cu ajutorul unui magnet puternic. Sunetul adunat de la microfon și procesorul de vorbire este transmis către receptor, care îl convertește în impulsuri electrice și îl expediază către electrozi. Când acești electrozi stimulează nervul auditiv, creierul primește un semnal pentru a procesa sunetul.

Video – Animație despre cum funcționează implantul cohlear. (*Audio în engleză, subtitrat în franceză, română, turcă, spaniolă, și engleză*)

https://www.youtube.com/watch?v=LhSpb36_1s4

Video: Între sunet și tăcere: Modul în care tehnologia schimbă surditatea (mărturii ale persoanelor surde)

<https://www.youtube.com/watch?v=fY4G9mgHKQs>

BIBLIOGRAFIE

- <https://hearingsense.com.au/hearing-process/>
- <https://www.britannica.com/science/ear/The-physiology-of-hearing>
- <https://www.uhac.ca/hearing-loss/signs-of-hearing-loss/>

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

- <https://uihc.org/health-topics/types-hearing-impairment>
- <https://www.cdc.gov/ncbddd/hearingloss/types.html>
- <https://www.healthyhearing.com/help/hearing-loss/types>
- <https://www.healthyhearing.com/report/50652-What-is-the-difference-between-hearing-aids-and-cochlear-implants>
- <https://www.hearingloss.org/hearing-help/technology/cochlear-implantable-devices/>
- <https://www.dukehealth.org/blog/hearing-aids-vs-cochlear-implants>
- <https://www.nidcd.nih.gov/sites/default/files/Documents/health/hearing/nidcd-hearing-aids.pdf>

UNITATEA 2.

IMPLICAȚII PSIHOSOCIALE ALE DEFICIENȚEI AUDITIVE

CAPITOLE UNITATEA 2

Introducere

2.1. Aspecte comunicative

2.2. Aspecte sociale și psihologice

2.3. Diversitatea persoanelor cu surditate sau deficiență de auz

Bibliografie

Obiective

- Cunoașterea repercusiunilor comunicative, sociale și psihologice pe care le implică un handicap auditiv în termeni generali.
- Conștientizarea diversității elevilor cu deficiențe de auz atunci când stabiliți criterii generale pentru elevii cu deficiențe de auz.

Introducere

Este esențial să rețineți că elevii cu deficiențe de auz cu vârste cuprinse între 12 și 18 ani sunt adolescenți la fel ca colegii lor auditori. Deficitul auditiv este o altă caracteristică a acestor persoane. Fiecare adolescent își trăiește deficiența de auz în mod diferit. Deci, interacțiunea cu acești elevi nu ar trebui să se concentreze doar pe deficitul lor de auz. Elevii trebuie considerați ca o persoană întreagă; surditatea este încă o caracteristică a diversității lor umane.

Aproape 80% din surditate este prezentă la naștere, iar 97% dintre copiii surzi se nasc în familii auditive, a căror limbă maternă este limba orală. Această circumstanță determină modul în care părinții comunică cu copiii lor surzi.

Familiiile trebuie să fie informate cu privire la toate alternativele și opțiunile de comunicare și la modelele educaționale, pentru a decide ce este cel mai bun pentru copiii lor cu deficiențe de auz. Prin urmare, alegerea limbii materne este un drept al familiilor, care trebuie să decidă pe baza informațiilor complete despre surditate și tulburări de auz și consecințele acestora în dezvoltarea evolutivă a copilului lor, la nivel comunicativ, cognitiv și social. Trebuie luat în considerare faptul că copiii lor pot atinge un nivel de autonomie personală ca orice altă persoană care aude.

Astfel, eterogenitatea elevilor cu surditate sau hipoacuzie trebuie subliniată, deoarece acești elevi nu pot împărtăși aceleași trăsături și abilități, același mediu familiar sau social. În consecință, toți elevii pot să nu aibă aceleași nevoi educaționale.

Prin urmare, este necesar să se evite stereotipurile sau judecățile anterioare înainte de a se adresa elevilor cu surditate. Cunoașterea caracteristicilor individuale va oferi

profesorilor informații despre cum să comunice și cum să-și ajute elevii în mediul educațional.

Principiul libertății de alegere a modul de comunicare este esențială pentru a înțelege eterogenitatea grupului persoanelor surde sau cu deficiențe de auz

2.1. ASPECTE COMUNICATIVE

Comunicarea înseamnă împărtășirea oportunității de a ne exprima și de a-i înțelege pe ceilalți.

Comunicarea și limbajul nu pot fi confundate ca concepte similare. Limbajul este considerat ca principalul mijloc de comunicare umană; este un mediu auditiv-verbal, dar comunicarea este un termen mult mai larg care implică alte modalități de relaționare între ființe umane (gestuale, corporale, pictografice ...).

Construcția unui limbaj de către copii apare din înțelegerea unor schimburi comunicative anterioare înainte de utilizarea limbajului. Prezența multiplelor coduri lingvistice care structurează limbajul este ceea ce face diferența dintre comunicare și limbaj (Torres, 1995).

Limbajul este un instrument esențial pentru transmiterea informațiilor, comunicarea între colegi și pentru accesul la cunoștințe.

Achiziționarea limbajului apare și crește prin interacțiuni sociale, dar două competențe sunt esențiale pentru acest lucru:

- Competență lingvistică: cunoașterea aspectelor formale ale unei limbi (fonetică, morfologie, sintaxă, lexicon)
- Competență comunicativă: capacitatea de a interacționa cu un interlocutor prin resurse verbale și non-verbale pentru a crea un mesaj.

Dezvoltarea limbajului, împreună cu progresul cognitiv, permite copilului auzitor să acceseze procesele de abstractizare și conceptualizare, necesare pentru cunoașterea realității și pentru înțelegerea citirii și exprimarea scrisă (Villalba. FIAPAS 2004).

Copiii cu surditate profundă, a căror auz rezidual nu le permite să înțeleagă vorbirea, au probleme serioase pentru a percepe toate elementele gramaticale și sintactice ale limbajului oral. Copiii pot păstra informații despre cuvintele cunoscute și frecvente care au greutate semantică (substantive, verbe și adjective). Cu toate acestea, prepozițiile, conjuncțiile, adverbele, formele verbale, verbele neregulate sau monosilabele sunt mai greu de identificat. Acest lucru provoacă o interferență în comprimarea mesajului (Villalba, FIAPAS 2004). Deci, este esențial să repetați și să consolidați învățarea aspectelor sintactice și gramaticale înainte de 12-13 ani. Cu toate acestea, nu există o perioadă critică pentru învățarea lexicală.

Este dificil să se stabilească caracteristici detaliate în dezvoltarea lingvistică a elevilor surzi, deoarece următorii factori vor condiționa dezvoltarea comunicativă a acestora, dând naștere eterogenității elevilor cu hipoacuzie:

- Vârsta de debut a pierderii auzului (pre-lingual, post-lingual)
- Vârsta la diagnosticarea pierderii auzului
- Hipoacuzie unilaterală sau bilaterală
- Tipul de surditate și auzul rezidual
- Tipul aparatului auditiv (aparate auditive, implant cohlear)
- Absența aparatelor auditive
- Participarea la modalitatea de îngrijire timpurie
- Terapii auditiv-verbale / Reabilitare logopedică
- Limba maternă (limbă orală, limbajul semnelor, bilingvism)
- Părinții auzitori sau surzi
- Implicarea familiei
- Modalitatea educațională

Unele dintre aceste aspecte vor modifica percepția și înțelegerea limbajului oral:

- Greșeli în discriminarea auditivă
- Memorie auditivă scăzută
- Dificultate în percepție și discriminare fonetică
- Literalitatea în sensul lexicului (absența referențelor semantici)
- Dificultate de înțelegere a unor fraze stabilite, expresii flexibile, ziceri, glume
- Dificultate în înțelegerea unor resurse stilistice (metafore)

Unele studii au analizat competența lingvistică a elevilor cu surditate, stabilind unele probleme frecvente în expresiile orale:

- Vocalizare fără intonație și ritm
- Greșeli cu unele sunete
- Erori la timpul verbelor (omiterea verbelor auxiliare, utilizarea incorectă a timpurilor verbale sau a vocii pasive)
- Omisiuni de prepoziții, conjuncții, adverbe, determinanți
- Vocabular redus cu privire la colegii lor auditori

- Erori de concordanță gramaticală
- Tendința către propoziții declarative, active și scurte
- Greșeli în propoziții complexe

Într-un act comunicativ, elementele fundamentale ale comunicării sunt emițătorul, receptorul, mesajul, canalul, codul și contextul. Atunci când emițătorul și receptorul nu împărtășesc același cod lingvistic (limbaj oral sau limbajul semnelor), mesajul poate fi incomplet sau parțial, ceea ce afectează grav actul comunicativ, chiar dacă același context este partajat.

Acei elevi care vorbesc limba maternă limbajul semnelor, iar abilitățile lor orale sunt insuficiente, pot avea probleme în interacțiunile cu persoanele care aud, dacă nu cunosc limbajul semnelor sau dacă nu este ajutorul unui interpret. În consecință, de multe ori trebuie să se bazeze pe scriere sau ajutoare vizuale, ceea ce poate duce la o situație de comunicare greșită.

Aproximativ 97% dintre copiii surzi au părinți auzitori, a căror limbă maternă este limba orală. Acest lucru complică dobândirea limbajului semnelor ca limbaj natural, deoarece părinții îl pot învăța, dar nu ar putea avea aceleași abilități în ambele limbi.

Este important să știm că educația bilingvă (limbă orală și semnele) pentru cei care aleg acest model educațional nu este un model reglementat în multe țări. Cu toate acestea, în unele centre de învățământ există programe bilingve în funcție de variabilitatea elevilor cu dizabilități de auz. Pentru a fi bilingvi, copiii trebuie să aibă abilități și competențe în ambele limbi, la nivel de exprimare și de înțelegere.

Pentru a facilita înțelegerea și cu riscul simplificării, unele profiluri lingvistice ar putea fi distinse în funcție de modelul comunicativ, având în vedere caracteristicile personale ale fiecăruia:

- 1) Elevi cu aparate auditive care au auz funcțional și comunică în limbaj oral
- 2) Elevii cu aparate auditive, cu resturi auditive utilizabile și comunică în limba orală cu oarecare dificultate
- 3) Elevi cu aparate auditive care comunică în limba orală și în limbajul semnelor (bilingv)
- 4) Elevi fără aparate auditive care comunică în limbajul semnelor și au abilități orale slabe.

Variabilitatea elevilor cu deficiențe de auz face dificilă definirea aspectelor comunicative și lingvistice comune.

Implicarea în procesul de învățare

În utilizarea unui limbaj se observă cinci abilități:

- Exprimare orală
- Înțelegerea orală
- Exprimare în scris
- Înțelegere scrisă
- Interacțiune

Achiziționarea cititului nu este o activitate firească pentru ființa umană, precum învățarea vorbirii. Învățarea cititului este un proces în care intervin diferite zone ale creierului și necesită formare formală și reglementată. Când un copil auzitor accesează lectura, el a fost anterior în contact cu limbajul oral și posedă abilitățile lingvistice de bază necesare pentru exprimare și înțelegere.

Dificultățile pe care le au elevii surzi în dobândirea lecturii nu se regăsesc în procesul de citire a codificării, ci în înțelegerea lecturii. Neînțelegerea a ceea ce se citește afectează în mod direct accesul la informații, ceea ce afectează întregul proces de învățare ulterior.

Unele dintre cauzele pe care acești elevi le au în înțelegerea citirii se datorează:

- Competență redusă în limba orală la nivel fonologic, sintactic și gramatical.
- Lipsa motivației față de lectură: citirea fără înțelegere generează frustrare.
- Referințe insuficiente privind conținutul a ceea ce este citit, din cauza lipsei de experiență sau a lipsei de informații.
- Metode de citire-scriere care nu sunt adecvate abilităților lingvistice și comunicative ale elevului

Abilitățile de citire și scriere vor afecta procesul de învățare curriculară în diferite grade. Prin urmare, elevii cu surditate care integrează abilitățile lingvistice și comunicative în interacțiunile lor spontane pot avea un prognostic academic mai bun în procesul de învățare și dobândire a cititului și scrisului.

***Video: Dragi oameni auzitori – Un film de Sarah Snow și Jules Dameron**

<https://www.youtube.com/watch?v=JY4uof7vvZk>

***Video: *Viața mea de adolescent fără auz: Natalie* (audio în engleză, subtitrat în franceză, engleză și spaniolă)**

<https://www.youtube.com/watch?v=0vZ4bk9mAqs>

***Video: Provocările de a nu auzi: Perspectiva unui student**

https://www.youtube.com/watch?v=F4_G966X-QY

***Citește:**

[Social Outcomes of Students Who Are Deaf and Hard of Hearing in General Education Classrooms](#)

2.2. ASPECTE SOCIALE ȘI PSIHOLOGICE

Modul de a trăi cu o pierdere de auz va depinde considerabil de momentul în care apare, ce tip de pierdere de auz este și de modul în care a afectat persoana în dezvoltarea cognitivă, psihică și socială. O pierdere a auzului greu nu are aceeași semnificație ca o pierdere a auzului din copilărie, adolescență, maturitate sau vârstă.

Elevii cu pierderea auzului neurosenzorial, bilateral, sever sau profund și prelingual, pot găsi mai multe dificultăți în interacțiunile educative și sociale. Cu toate acestea, sunt disponibile așteptări mai bune pentru cei care au primit diagnostic precoce, intervenție timpurie, adaptări adecvate ale aparatelor auditive, terapie a vorbirii, adaptate caracteristicilor lor audiologice și comunicative.

Familia ca prim nucleu de socializare este de cea mai mare importanță pentru a deschide o cale către vizibilitatea deficiențelor de auz. Acceptarea pierderii auzului, afectivitatea, instrumentele de comunicare și colaborarea cu profesioniști și profesori, permit familiei să participe și să promoveze incluziunea socială, stima de sine și conceptul de sine al copilului lor cu deficiențe de auz.

Majoritatea elevilor cu deficiențe de auz studiază în centrele de învățământ obișnuite doar un procent redus sunt înscriși în centrele de educație specială din cauza altor dizabilități asociate. Acest lucru oferă o viziune globală că persoanele surde au o rată ridicată de integrare în societate dacă există condițiile de comunicare optime și accesibile.

Când elevii cu surditate sau cu deficiențe de auz percep că grupul lor de clasă (colegii și profesorul), ca parte a sprijinului și incluziunii sociale, sunt dispuși să-și îmbunătățească motivația într-un context educațional. O relație pozitivă și comunicativă între grupuri favorizează obiectivele sociale care îi determină pe elevi să dorească să învețe, în ciuda dificultății adăugate a pierderii lor de auz.

Aspecte sociale

Surditatea sau pierderea auzului pot fi considerate, din perspectiva clinică, ca un handicap care trebuie tratat și reabilitat. Cu toate acestea, din perspectiva socială, surditatea sau pierderea auzului pot fi o capacitate limitată în anumite contexte. Cateva exemple:

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

a) În context educațional, dacă un student surd participă la o expoziție, ca activitate complementară a centrului său, în care sunt resurse pentru a sprijini comunicarea orală (ghid audio cu subtitrări, buclă magnetică) sau limbajul semnelor (ghidul semnelor sau interpretul în limba semnelor) sunt disponibil, pierderea auzului nu este o limită mare pentru a participa la această activitate.

b) În context cultural, dacă tinerii surzi vor să meargă la cinema și filmul este subtitrat și camera este echipată cu o buclă magnetică, aceștia se vor putea bucura de o activitate culturală la fel ca persoana care aude.

Există un procent de persoane surde care nu se consideră „handicapate” pentru simplul fapt că nu aud, unele dintre motivele pe care le folosesc sunt:

„Surditatea nu este o boală”.

„Surditatea nu este o disfuncție”.

„Pierderea auzului nu mă face mai puțin capabil”.

În plus, există o justificare psiho-socială că surditatea este o caracteristică diferențiată. Creșterea sentimentului de apartenență la un grup social numit „comunitate surdă”, în care persoanele surde au un limbaj al semnelor, nu numai ca instrument comunicativ, dar și o identitate socială specială. Surditatea este considerată o caracteristică socială și lingvistică.

Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că majoritatea persoanelor cu hipoacuzie nu se simt parte a acestei „comunități surde”. Deci, este necesar să se evite clasificarea tuturor persoanelor cu hipoacuzie într-o comunitate la fel, doar pentru că nu aud.

Respectarea libertății de a alege să facă parte (sau nu) din „comunitatea surzilor” este esențială pentru a accepta diversitatea în populația cu deficiențe de auz.

Problemele cu care trebuie să se confrunte persoanele cu hipoacuzie sunt invizibilitatea și neînțelegerea. Deoarece surditatea nu este percepută vizual, în anumite contexte sociale, persoanele cu deficiențe de auz sunt criticate pentru că sunt nesociabile, agresive sau stângace, pur și simplu pentru lipsa comunicării.

Surditatea neurologică nu poate fi vindecată.

Ei au nevoie ca mediul să fie accesibil și să faciliteze comunicarea. De exemplu, un elev cu aparate auditive într-un mediu zgomotos sau dacă turele de vorbire nu sunt respectate într-o conversație, poate pierde firul conversației creând plictiseală, lipsă de interes, furie sau izolare.

Pe de altă parte, dacă un elev care folosește limbajul semnelor nu poate vedea corect interpretul, din cauza luminii slabe sau a obstacolelor de a citi buzele, participarea la orice activitate sau eveniment se va complica.

Efecte psihologice

Nu există prea multe studii axate pe dezvoltarea psihologică a elevilor cu surditate. Unele motive pot fi:

- eterogenitatea persoanelor surde sau cu deficiențe de auz nu permite efectuarea testelor standard,
- dificultatea testelor psihologice verbale audio pentru persoanele cu abilități lingvistice sau comunicative slabe,
- numărul mare de variabile care influențează dezvoltarea personală.

Deci, este complicat să se determine caracteristici specifice care pot explica un profil psihologic comun. A avea o deficiență de auz nu provoacă un profil psihologic generic.

Există studii despre funcțiile executive la adolescenții cu surditate. Funcțiile executive sunt abilități cognitive care permit:

- autoreglarea comportamentului,
- flexibilitate cognitivă,
- planificare și organizare,
- monitorizarea sarcinilor,
- luarea deciziilor,
- memorie de lucru

Aceste studii au concluzionat că performanța scăzută a adolescenților surzi în sarcinile funcțiilor executive este de obicei cauzată de lipsa de experiență în acest sens și nu de deficiența de auz. Acest lucru subliniază că intervenția educațională nu oferă întotdeauna oportunitățile necesare pentru a dezvolta sarcini executive care favorizează procesul de învățare (Corral, 2016).

Interacțiunile cu oamenii din jurul lor (familie, colegi, profesori) vor fi decisive, astfel încât dezvoltarea emoțională și evoluția psihologică a copilului, și pentru a ajunge la incluziunea în societate în mod autonom și independent.

Cu toate acestea, unele manifestări psihologice pot fi observate la unii elevi cu surditate sau pierderea auzului, cum ar fi: izolare, nesiguranță, lipsă de atenție, imaturitate, frustrare, iritabilitate.

- Deficiențele comunicării cu mediul cel mai apropiat (familia, prietenii, colegii), atunci când același canal de comunicare și același cod nu sunt împărtășite, afectează elevul, generând sentimente de singurătate și izolare.
- Protecția excesivă a părinților diminuează adesea autonomia și independența adolescentului care trebuie să facă față controlului parental și teama părinților de presupusa vulnerabilitate a copilului lor.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

- Purtarea aparatelor auditive, greșelile de exprimare sau utilizarea limbajului semnelor, își dă seama că sunt diferite de restul colegilor auditori. Într-o societate adolescentă, unde imaginea este un mod de exprimare, poate face unii studenți cu probleme de auz să se simtă marcați sau izolați.
- Rezultatele academice slabe contribuie la incertitudinea elevilor cu surditate, deoarece eforturile lor nu sunt uneori compensate de note.
- Atenția permanentă la aspectele vizuale interferează cu atenția altor canale informaționale care determină elevul să-și piardă interesul, din cauza supra-efortului atențional. Uneori, din cauza lipsei de înțelegere a situației, își pierde interesul pentru ceea ce se întâmplă.
- Lipsa accesului la informații și comunicare implică o pierdere a accesului la cunoștințe, ceea ce poate limita maturitatea psihologică din anumite aspecte din cauza lipsei de experiență.
- Frustrarea de a nu înțelege și de a nu fi înțeles poate genera situații de iritabilitate, a căror expresivitate emoțională este evidentă în comunicarea lor non-verbală și în reacțiile lor furioase.

În funcție de pierderea auzului și de gradul de integrare în clasa lor de grup, pierderea auzului va afecta elevii surzi în relațiile lor sociale cu colegii. Într-o etapă în care interacțiunile sunt de o importanță vitală în dezvoltarea psihologică, emoțională și cognitivă, este esențial să găsim o modalitate de a ajuta la rezolvarea incertitudinii lor și, de asemenea, de a încuraja încrederea lor, abilitățile lor, dar nu și în limitele lor. Acest lucru va permite elevilor cu surditate să participe la dinamica grupului-clasă ca oricare alt membru care poate contribui cu o viziune diferită asupra lumii.

A avea o deficiență de auz sau a fi o persoană surdă nu determină un profil psihologic generic.

- Video (subtitrat în engleză): *Navigarea surdității într-o lume auzitoare* | Rachel Kolb
<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=uKKpivPd6Xo>
- Video (subtitrat în engleză, Spaniolă, Turcă) *Sunt surd dar tot pot vorbi*
https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=M3f_mENOQaE

*Readings:

- Peñacoba et al. (2020)- Funcționarea emoțională, relațiile pozitive și utilizarea limbajului la adulții surzi

<https://academic.oup.com/jdsde/article/25/1/22/5669887>

- Eichengreen (2020)- Relații între frații surzi / cu deficiențe de auz

<https://academic.oup.com/jdsde/article/25/1/43/5673275?login=true>

Alte implicații

Când deficitul auditiv este asociat cu alte tipuri de tulburări: neurologice, cognitive, de dezvoltare, comportamentale, de atenție, procesul de predare și învățare este modificat.

Prin urmare, este necesar să aveți un diagnostic foarte detaliat și o explorare pedagogică pentru a determina posibilele alterări care pot apărea atunci când surditatea converge alte tulburări. Planificarea și adaptarea resurselor, metodelor și procedurilor la individualitatea elevului va îmbunătăți intervenția educațională, evidențiind abilitățile și abilitățile personale ale elevului.

Nu există metodologii unice pentru susținerea elevilor cu deficiențe de auz și alte tulburări asociate, care le afectează dezvoltarea comunicativă, cognitivă, psihologică și socială. Profesioniștii în orientare educațională vor trebui să facă ajustările metodologice, procedurale și de resurse pe care le consideră cele mai încurajatoare pentru a îmbunătăți comunicarea și instruirea acestor studenți.

Înainte de orice intervenție, primul pas este de a stabili un canal de comunicare și un cod care să permită o interacțiune adecvată între profesor și elev.

Pentru unii elevi cu abilități reduse în lectură pot fi cărți sau documente utile cu parametrii de citire ușoară, pentru a îmbunătăți accesul lecturii de înțelegere, în consecință accesul la informații și cunoștințe.

Citește: Un ghid pentru pregătirea informațiilor ușor de citit

<https://www.iaslt.ie/documents/public-information/Alternative%20and%20Supported%20Communication/Make-it-Easy-December-2011.pdf>

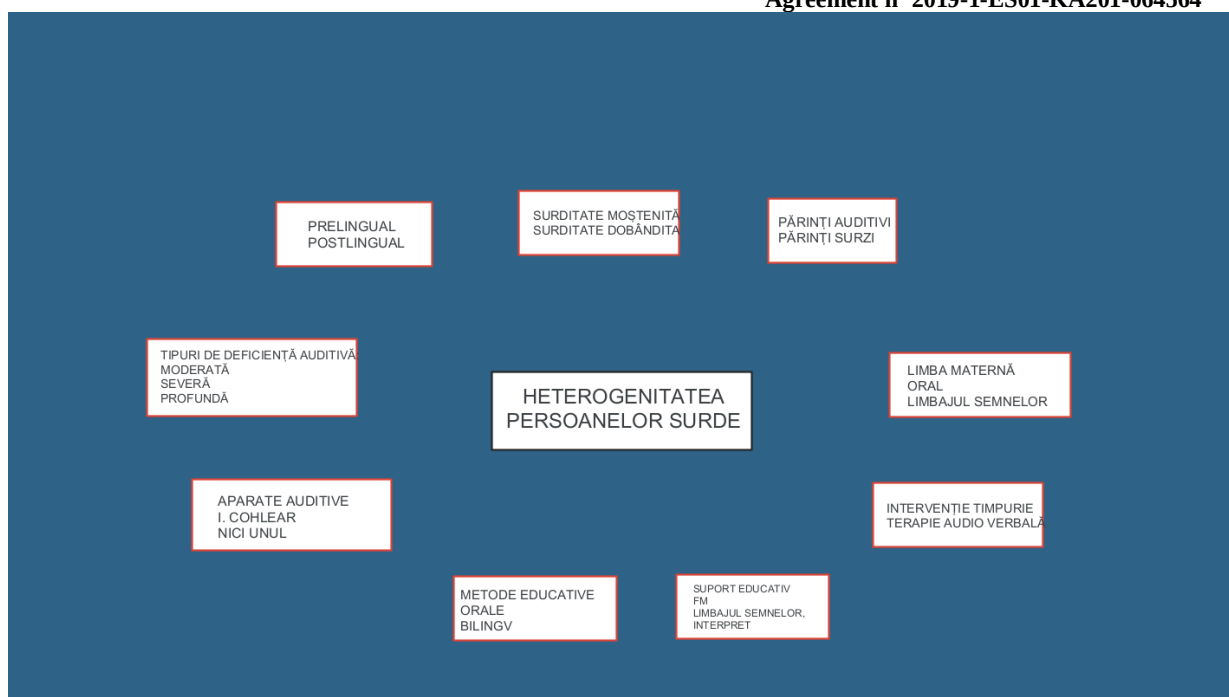
2.3. DIVERSITATEA PERSOANELOR CU SURDITATE SAU DEFICIENȚĂ AUDITIVĂ

O enormă variabilitate socială și comunicativă caracterizează grupul de persoane surde sau cu deficiențe de auz. Există o eterogenitate crescândă a profilurilor lingvistice reflectate în diversificarea practicilor educaționale (Plaza-Pust, 2019).

Prin urmare, nu trebuie presupus că toți elevii cu surditate au un context familiar, educativ și social similar; sau că interacțiunile lor sociale pot contribui la experiențe cognitive și sociale similare la nivel individual.

Datorită faptului că este surd, niciun student nu trebuie identificat cu o identitate surdă sau cu o cultură surdă. Pierderea auzului nu presupune că cineva face parte dintr-o comunitate diferențiată, cu o cultură și valorile care trebuie împărtășite sunt în mod necesar. Având surditate sau pierderea auzului, nu este obligat să comunice în limbajul semnelor. Utilizarea limbajului semnelor este o alegere personală, iar în cazul minorilor, alegerea aparține părinților lor ca fiind direct responsabili de educația lor.

După cum sa menționat în mod repetat aici, există multe variabile care vor influența evoluția unei persoane cu surditate. Combinația tuturor acestor factori are un impact direct asupra dezvoltării generale a elevilor cu deficiențe de auz. Prin urmare, este posibil să se specifice câteva profiluri comunicative și sociale standard, dar este complicat să se definească profiluri psihologice comune tuturor elevilor cu surditate sau cu deficiențe de auz.

* *Diversi factori de luat în considerare care explică variabilitatea persoanelor cu deficiență auditivă*

BIBLIOGRAFIE

- Torres Santiago (Coord.) (1995) *Deficiencia auditiva. Aspectos Psicoevolutivos y educativos*. Ediciones Aljibe. Málaga.
- FIAPAS (Jáduenes et alt.) (2004) *Manual Básico de Formación Especializada sobre Discapacidad Auditiva*. Madrid, FIAPAS.
- Blakemore et Frith (2005) *The learning brain*. Editorial Ariel, Oxford.
- Trinidad, G y Jaúdenes, C. (coord.) (2011): *Sordera infantil. Del diagnóstico precoz a la inclusión educativa*. Madrid. FIAPAS
- Mora, Francisco (2013): *Neuroeducación*. Madrid. Ed. Alianza
- Martín Blanco, J. (Coord.) (2011) *La percepción de las personas sordas sobre la lectura: una mirada a la adolescencia*. Fundación CNES. https://www.cnse.es/media/k2/attachments/estudio_percepcion_lectura.pdf
- Bridget Shield (2019) *Evaluation of the social and economic costs of hearing impairment*. Hear-It AISBL. Belgium <https://www.hear-it.org/sites/ReportHearingLossNumbersandCosts.pdf>
- Web CESyA: [documentos-elaborar-textos-de-lectura-facil.pdf](#)
- <http://www.rinace.net/rlei/numeros/vol3-num1.html>

UNITATEA 3

ACCESIBILITATE ÎN COMUNICARE ȘI INFORMARE

CAPITOLE UNITATEA 3

Introducere

3.1. Comunicarea orală

3.2. Limbajul semnelor

3.3. Accesibilitate universală pentru persoanele cu deficiență de auz

3.4. Resurse tehnice pentru accesibilitatea comunicării

3.4.1. Bucle magnetice

3.4.2. Sisteme FM

3.4.3. Subtitrări

3.4.4. Noi tehnologii

Bibliografie

OBIECTIVE

- **Conștientizarea tipului de comunicare utilizat de surzi pentru a avea o interacțiune bună.**
- **Identificarea materialelor, resurselor umane și tehnicilor pentru a garanta accesibilitatea la informații a persoanelor cu deficiență senzorială.**

Introducere

*„Nevoia de comunicare a ființei umane este anterioară oricărui limbaj formalizat”.
(Torres, 1995)*

Societatea este alcătuită în mare parte din oameni auzitori, prin urmare problemele de comunicare cu care se confruntă zilnic surzii sau persoanele cu deficiențe auditive sunt invizibile pentru majoritatea populației. Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD) (2008) este ghidată de o serie de principii directoare printre care se numără: accesibilitatea, autonomia individuală, incluziunea în societate și egalitatea de șanse.

Convenția definește acomodările rezonabile ca „modificările și adaptările necesare și adecvate atunci când este necesar într-un anumit caz, pentru a asigura persoanelor cu dizabilități să se bucure sau să exercite, în mod egal cu ceilalți, toate drepturile omului și libertățile fundamentale”.

Accesibilitatea în comunicare și informații este esențială pentru persoanele surde sau cu deficiențe de auz. Limbajul este principalul instrument de comunicare. Cunoașterea unei limbi, oricare ar fi aceasta, permite interacțiunile personale, transmiterea informațiilor și, prin urmare, accesul la cunoștințe, piloni esențiali pentru dezvoltare, autonomie individuală și incluziune în societate.

Astfel, toate ajustările rezonabile care sunt dezvoltate și puse în aplicare astfel încât informațiile și comunicarea să fie accesibile, garantează includerea deplină a persoanei în relația lor cu mediul.

Pentru elevii cu dizabilități de auz, este necesar să cunoască, să înțeleagă și să se poată exprima în limba de predare care este adaptată limbii lor materne (limba pe care o folosesc pentru a comunica cu grupul lor social închis), considerând că învățarea abilităților de citire și scriere în limba oficială a țării lor sunt un drept al elevilor.

Școlarizarea elevilor cu o nevoie specifică de sprijin educațional trebuie să fie guvernată de principiile incluziunii și participării, calității, echității, nediscriminării și egalității efective în accesul și permanența în sistemul educațional și accesibilitatea universală pentru toți elevii, luând în considerare acest lucru. cu resursele de care au nevoie (FIAPAS 2020).

O educație incluzivă trebuie să înceapă de la cunoștințele anterioare ale diferitelor forme de comunicare și acces la informațiile pe care elevii le au cu deficiențe de auz, pentru a face ajustări rezonabile în ceea ce privește adaptările și implementarea resurselor adecvate în fiecare caz.

În funcție de limba maternă din familie și de limba de formare, resursele vor fi partajate sau individuale în anumite momente ale activității didactice.

**Reading: “7 Things You Should Know About Universal Design for Learning”*

<https://library.educase.edu/-/media/files/library/2015/4/eli7119-pdf.pdf>

**Universal Design for Learning (UDL):* <https://udlguidelines.cast.org/>

Logo international pentru persoanele surde

3.1. Comunicarea orală

În orice cultură, copiii în jur de 6-7 ani domină în mod natural limba mediului lor. Dezvoltarea limbajului oral este strâns legată de memoria auditivă. Înțelegerea verbală, care implică cortexul cerebral auditiv, depinde de percepția sunetelor vorbirii și de competența și performanța lingvistică dobândite (Torres, 1995).

Biologia, neurolingvistica și neuropsihologia au studiat procesele cerebrale implicate în achiziționarea limbajului, determinând că există perioade critice sau sensibile pentru achiziționarea limbajului oral. Vorbirea umană nu este dezvoltată la naștere, deși capacitatea potențială de a vorbi există, ci doar învățând să vorbească într-o perioadă specifică, transformă această potențialitate în realitate (Mora 2013).

Plasticitatea creierului ar putea fi definită ca fiind capacitatea creierului de a-și schimba structura și funcția. Perioada specifică pentru dobândirea limbii orale este primii ani de dezvoltare a copilului, unde învățarea limbilor este mai stabilă și mai dinamică. Din acest motiv, adaptarea aparatelor auditive (proteze auditive sau implanturi cohleare) este recomandată la vârste foarte timpurii pentru a profita de perioada critică a sistemului auditiv, a cărui dezvoltare fiziologică are o fază mai scurtă. O adaptare sau implantare după acea perioadă specifică de plasticitate a

creierului nu înseamnă că dobândirea limbajului oral este inefficientă, dar va fi un proces mai dificil pentru copil.

Cerințe de bază pentru dobândirea și dezvoltarea limbajului oral:

- o Auz normal (pierderi ușoare)
- o Absența unei disfuncții neurologice severe
- o Organe normale de fonație și articulare
- o Nivel cognitiv normal
- o Evoluție psiho-afectivă adecvată
- o Experiințe sociale și de comunicare

Procesele psihologice necesare în dobândirea limbajului oral sunt:

- o Atenție
- o Percepție auditivă, vizuală și tactilă
- o Imitație
- o Memorie
- o Motivație
- o Emoție

Evident, elevii cu deficiențe de auz prezintă probleme grave în cerința de bază a percepției auditive și a memoriei auditive atunci când auzul rezidual nu este disponibil cu dispozitivul auditiv. Mai mult, pierderea auzului severă și profundă împiedică accesul la informații și poate interfera în toate aspectele psihologice și cognitive succesive care sunt legate direct de procesul de învățare (atenție, emoție, memorie, motivație, gândire).

A) Limbaj oral și deficiențe de auz

Copiii surzi urmează aceleași procese cognitive și de dezvoltare ca și copiii auzitori. Cu toate acestea, dobândirea limbii orale depinde de accesul la limbajul vorbit, de experiențele comunicative și de o serie de variabile care vor influența direct dezvoltarea limbajului oral:

- Vârsta apariției pierderii auzului (pre-linguală, post-linguală)
- Vârsta la care a fost diagnosticată pierderea auzului
- Tipul de surditate și auzul rezidual
- Adaptarea aparatelor auditive
- Tipul aparatului auditiv (aparate auditive, implant cohlear)
- Absența aparatelor auditive
- Asistență pentru modalitatea de îngrijire timpurie
- Terapii auditiv-verbale / reabilitare logopedică
- Limba maternă (limbă orală, limbajul semnelor, bilingvism)
- Părinții auzitori sau surzi
- Participarea familiei
- Modalitatea educațională

Achiziționarea limbajului oral se va baza fundamental, inițial, pe educația auditivă prin terapii auditiv-verbale pentru a profita de auzul rezidual sau funcțional oferit de aparatele auditive. În paralel, va fi dezvoltat și un program individual de logopedie. Uneori susținut de metode care facilitează limbajul oral în aspectul său fonologic (Cue Speech) sau sintactic (Bimodal), pe lângă resursele tehnice favorabile utilizării aparatelor auditive (FM, buclă magnetică).

Dobândirea limbajului oral necesită efort din partea copiilor cu dizabilități de auz și a familiilor acestora. Purtarea aparatului auditiv nu garantează neapărat dobândirea naturală a limbajului oral, ca și în cazul persoanelor auditive.

Este necesar un proces complet de reabilitare a logopediei individuale, predând și învățând aspecte lingvistice (fonologice, gramaticale, semantice, metalingvice) și aspecte comunicative la un nivel expresiv și cuprinzător, prin imersiune în experiențe comunicative. Totul, de la o abordare naturală în care copilul este ajutat să abstractizeze, să diferențieze, să sintetizeze, să utilizeze și să integreze regulile lingvistice și comunicative începând de la situații controlate la situații cotidiene.

În acest scop, rolul familiei este esențial ca prim mediu de socializare. Scopul este ca vorbirea orală să fie o parte integrantă a comunicării elevilor (pragmatică).

B) Accesul la comunicarea orală

Unele obiective ale metodologiilor curente pentru a avea acces la comunicarea orală pentru elevii cu surditate ar putea fi rezumate ca:

- Optimizați auzul rezidual
- Îmbunătățiți inteligibilitatea auzului
- Îmbunătățiți memoria auditivă
- Reeducați respirația pentru vocalizare
- Creșterea gradului de conștientizare a aspectelor fonologice (intonatie, volum, ton, melodie, ritm, pronunție)
- Optimizați citirea buzelor pentru discriminarea fonemelor cu același punct de articulare
- Extindeți conținutul lexical (vocabular expresiv și cuprinzător)
- Creșteți gradul de conștientizare cu privire la relațiile semantice ale cuvintelor
- Achiziționarea aspectelor gramaticale ale discursului oral (timpuri verbale, prepoziții, conjuncții, pronume, articole ...)
- Capacitatea de a reprezenta realitatea prin discursul lor oral
- Coerența și coeziunea discursului oral
- Coerența și coeziunea în exprimarea scrisă
- Motivația și participarea la comunicarea orală
- Citirea cuprinzătoare a propozițiilor și a textelor în formatele lor diferite

C) Citirea buzelor

Este o tehnică utilizată de unii surzi sau cu deficiențe de auz pentru a completa informațiile mesajului celeilalte persoane prin citirea mișcărilor buzelor lor atunci când vorbesc. Este nevoie de:

- o bună percepție vizuală pentru a observa gura vorbitorului.
- instruire în această tehnică
- vocalizarea corectă a vorbitorului pentru o lectură bună
- substituție mentală pentru completarea informațiilor, care nu pot fi citite, prin context.

Cu toate acestea, nu toți elevii surzi au aceeași capacitate de a dezvolta această tehnică. Implică o serie de dificultăți atunci când unele foneme care sunt articulate în

aceeași poziție / p / / b / / m /, (de exemplu: mama-papa, ar avea aceeași reprezentare vizuală în gură). O altă dificultate o constituie fonemele ascunse care sunt articulate în palatul moale / k / / g / / j / (de exemplu: gem-ham, caught-hot ...).

Din acest motiv, au fost dezvoltate alte sisteme complementare pentru a consolida limbajul oral, cum ar fi Cue Speech și sistemul Bimodal.

Competența lingvistică orală este prima condiție pentru accesul la o lectură eficientă. Înțelegerea textelor este baza pentru o bună performanță școlară [...] Accesul la limbajul oral este crucial pentru achiziționarea și dezvoltarea proceselor cognitive superioare, cum ar fi învățarea și utilizarea lecturii cuprinzătoare (FIAPAS, 2009).

Reading: *Contemporary Speech and Oral Language Care for Deaf and Hard-of-Hearing Children Using Hearing Devices*

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7073554/>

*Reading: *Oral language of hearing-impaired adolescents: phono audiological evaluation and teachers report.*

https://www.scielo.br/pdf/rcefac/v17n4/en_1982-0216-rcefac-17-04-01288.pdf

Limbajul oral stă la baza procesului de citire-scriere deoarece structura sintactică a scrierii se bazează pe structura limbajului oral.

Limbajul semnelor nu este universal pentru toți surzii.

Fiecare țară sau comunitate geografico-culturală își dezvoltă propriul limbaj al semnelor. Multe țări au recunoscut deja limba semnelor ca limbă oficială.

Limbajul semnelor este limba utilizată de persoanele surde, de surdo-orbi și de persoanele care, din motive de deficiență, nu se pot exprima cu un limbaj oral.

Limbajul semnelor este un limbaj vizual și gestual în care sunt utilizate mâinile, expresia feței și limbajul corpului. Gesturile mâinilor urmează o configurație, o locație și o mișcare precise.

La fel ca limbile orale, aceasta constă dintr-o gramatică, o structură sintactică și vocabular specific pentru fiecare limbă. În consecință, procesul de predare și învățare este necesar pentru a dobândi abilitățile necesare în ceea ce privește expresia și înțelegerea. Structura limbajului semnelor nu corespunde limbajului oral. În schimb, este alcătuit din unități minime cu semnificație (semne) și fără sens (kereme).

***Video: Structura propozitiei. Ordinea cuvintelor în limbajul semnelor americane**

<https://www.youtube.com/watch?v=nzrbvMeoBnE&list=PL6sZOxaobhPZ1IOkkkQe3L19uOK6ka82i&index=9>

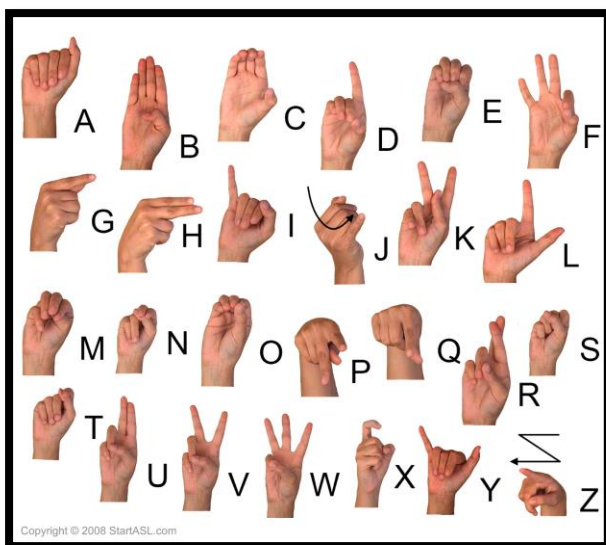
A) Alfabetul dactilologic

Este reprezentarea manuală a alfabetului limbii orale (alfabet manual). Se efectuează în aer la nivelul bărbiei cu mâna dominantă. Trebuie subliniat faptul că nu este o limbă semnată, ci un instrument de limbaj al semnelor care reprezintă alfabetul limbii orale.

Este un instrument care este folosit pentru a scrie cuvinte pentru a facilita comunicarea cu:

- un cuvânt nou, necunoscut sau complex
- un cuvânt nu are un semn atribuit sau
- când o persoană este introdusă pentru prima dată și încă nu are semnul său.

Este imposibil să menții o conversație prin ortografie literă cu literă, cu excepția cazului în care este sistemul alternativ de comunicare al unei persoane care este surdo-orb, atunci alfabetul manual ar fi sprijinit în palma mâinii persoanei surdo-orb (alfabetul palmei).

**Ilustrația 1. Alfabetul dactilologic*

***Limbajul semnelor in diferite limbi din intreaga lume**

<https://www.spreadthesign.com/en.gb/search/>?

B) Parametrii semnelor

Semnele pot fi:

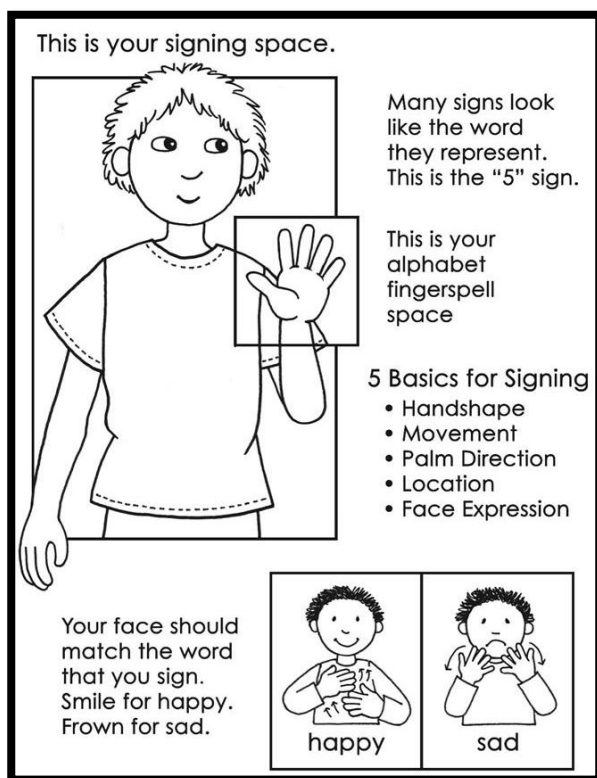
- Iconice: de obicei provin din gesturi naturale obișnuite, semnele sunt recunoscute pentru ceea ce reprezintă (de ex. eu, mâncat, dormit, băut, cifre ...)
- Arbitrar: adică semne stabilite de o comunitate de semnatori surzi care au pornit de la o referință anterioară, dar care este dificil de legat de semnificația lor

Semnele trebuie să urmeze o serie de parametri de instruire în executarea lor.

- Formă mâinii: forma mâinii atunci când faci un semn.
- Orientarea palmei: orientarea palmei în raport cu semnatarul (în jos / sus, stânga / dreapta, către semnatar, spre față)
- Locul articulației: locul sau înălțimea în jurul locului în care se efectuează semnul în corp (cap, umăr, piept), spațiul vertical de la șold până la vârful capului și spațiul orizontal al brațelor semi-deschise .
- Mișcare: semnele nu sunt statice, au mișcare (viraje, drepte, semicirculare, în zigzag, simultane cu ambele mâini)
- Punct de contact: mâna dominantă atinge o parte a corpului (cealaltă mână, față, cap, piept, umăr, talie ...)

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

- Componentă non-manuală: include expresia feței, expresia corpului, articularea cuvintelor (citirea buzelor), mișcările corpului care însoțesc efectuarea gesturilor.

C) Elemente paralingvistice

- Atrageți atenția unei persoane surde printr-o atingere ușoară pe umăr sau braț
- Contact vizual constant în timpul conversației
- Expresia feței ar trebui să însoțească subiectul ca suport esențial de comunicare non-verbală în unele cazuri pentru a diferenția un sens diferit cu același semn
- Conectori vizuali pentru a susține conversația: încuviințare, gesturi asertive, poziție apropiată a corpului, aspect sau zâmbet în funcție de subiectul conversației.
- Avertisment când conversația va fi întreruptă momentan.
- Închiderea conversației cu politețe și avertisment, scuzându-ne
- Vorbiți întotdeauna cu surdul, nu cu interpretul în limbajul semnelor
- Limbajul semnelor, ca și limbajul oral, are un registru informal și formal în funcție de contextul social

*Video: 20+ Expresii de bază în limbajul semnelor pentru începători

<https://www.youtube.com/watch?v=v1desDduz5M&list=PL6sZOxaobhPZ1IOkkkQe3L19uOK6ka82i&index=6>

*Video: Învățarea ASL (Limbajul American al semnelor). Clasificare pentru începători

<https://www.youtube.com/watch?v=BzGkYu47wuk&list=PL6sZOxaobhPZ1IOkkkQe3L19uOK6ka82i&index=10>

*Video: Alfabetul American al limbajului semnelor

<https://www.youtube.com/watch?v=jEB45Z6xIAg>

<https://www.youtube.com/watch?v=IYhAAMDQI-Q>

*Video: Classroom Interpreting for Deaf and Hard of Hearing Students

https://www.youtube.com/watch?v=6Cs_ItSgiOU

3.3. Accesibilitate universală pentru persoanele cu deficiențe de auz

În zilele noastre, tehnologia a cunoscut un avans substanțial și calitativ în noile modele de dispozitive auditive. Cu toate acestea, persoanele surde au nevoie de suport tehnic în multe situații din viața de zi cu zi pentru a favoriza accesul la informații și comunicare. Aceste situații zilnice sunt adesea neobservate de oamenii care aud, dar îngreunează înțelegerea mesajului de către persoana cu pierderi de auz.

A) Suport tehnic pentru elevii cu deficiențe de auz

Ajutor vizual: diferite dispozitive sau suporturi care ajută în viața de zi cu zi a persoanelor surde:

- ♣ Semn luminat, clopote și interfoane
- ♣ Sisteme de alarmă și de urgență vizuale și luminoase
- ♣ Semne de avertizare cu text sau semne
- ♣ Tehnologie audiovizuală cu subtitrări și interpretare în limbajul semnelor
- ♣ Afise explicative, etichetă
- ♣ Mesaje instantanee mobile (WhatsApp, Messenger)
- ♣ Apeluri video mobile (WhatsApp, Skype, Zoom, Meet)
- ♣ Apeluri video online și conferințe video (Skype, Zoom, Meet, Echipe)
- ♣ Ghidare semnal care combină video, audio și text pe același dispozitiv
- ♣ Subtitrări de evenimente publice live în timp real: conferințe, interviuri, întâlniri
- ♣ Subtitrări înregistrate: resursă utilizată pentru transcrierea textului a mesajului vorbit și a informațiilor auditive (sunete, onomatopee, zgomote) în televiziune, cinema, teatru, muzee, biblioteci.

Dispozitive și sisteme care îmbunătățesc inteligibilitatea sunetului și a mesajelor:

- ♣ Amplificatoare de sunet
- ♣ Microfoane Bluetooth fără fir care se conectează cu aparatul auditiv sau implantul cohlear
- ♣ Echipamente modulate în frecvență

- ♣ Sistem de inducție magnetică (bucle magnetice)
- ♣ Sistem de recunoaștere vocală
- ♣ Ghiduri audio bay Bluetooth
- ♣ Subtitrări și subtitrări

B) Asistență umană / personală pentru elevii cu deficiență auditivă

Unii profesioniști intervin ca mediatori în interacțiunea comunicativă dintre o persoană surdă și mediul său.

a) Interpret de limbă a semnelor: profesionist care interpretează și traduce informații din limba orală și scrisă în limba națională a semnelor și invers. Scopul este de a asigura comunicarea între persoanele surde sau cu deficiențe de auz, (care utilizează limbajul semnelor și persoana care aude) și mediul lor social.

b) Teleinterpret în limbajul semnelor: un profesionist care interpretează și traduce de la distanță informații, utilizând telefonie video publică (prin rețele fixe și mobile) și alte tehnologii, într-un centru de teleinterpretare. Aceasta permite o punte de comunicare între o persoană care utilizează limbajul oral și o altă persoană care utilizează limbajul semnelor, făcând accesibil serviciile de telecomunicații.

c) Ghid-interpret pentru surdo-orbire: un profesionist care interpretează și traduce informații din limbajul oral și scris în limbajul semnelor sau în diferite sisteme și mijloace de suport de comunicare utilizate de surdo-orb și invers.

d) Stenotipist: profesionist care face posibilă subtitrarea până la minut, printr-un sistem de scriere rapidă, care face reală transcrierea vorbirii unui vorbitor într-un text scris. Pentru aceasta, este nevoie de o tastatură stenotip și un software de procesare de text. Textul scris va fi afișat pe ecran.

C) Strategii de interacțiune comunicativă

Un prim pas pentru a comunica cu o persoană cu dizabilități senzoriale este cunoașterea unor strategii de interacțiune comunicativă de bază. Aceste linii directoare sunt generale pentru toate mediile comunicative.

Practicile de interacțiune nu vizează întreruperea contactului vizual sau auditiv dintre difuzor și receptor. Prin urmare, pentru a favoriza accesul la informații, trebuie luate în considerare mai multe indicații primare. Acestea sunt evidente și complicate, dar

relevante; obiectivul este de a îmbunătăți comunicarea elevilor și accesul la informații.

Introducere în comunicare

- Atrageți-vă atenția când atingeți ușor, cu un semn sau spunându-le numele sau atingându-le umărul
- Începeți să vorbiți când știți că există contact vizual și atenție directă
- Vorbiți întotdeauna în fața elevului
- Introduceți subiectul conversației pentru referința anterioară

În Conversație

- Vorbește natural, nici repede, nici încet
- Vocalizează bine fără a exagera, cu voce, dar fără să strigi
- Folosiți fraze corecte și exacte care nu duc la confuzie
- Repetați dacă este necesar
- Respectați întotdeauna timpul de vorbire
- Vorbiți întotdeauna cu persoana cu hipoacuzie, nu cu interpretul sau însoțitorul în limbajul semnelor
- Citirea buzelor este foarte importantă pentru persoanele surde sau cu deficiențe de auz. Nu puneți niciun obiect sau mână în fața gurii în timp ce vorbiți
- Suport pentru resursele vizuale (gesturi naturale, imagini, desene, cuvinte scrise)
- Ajutați la amprentarea pentru termeni noi sau cuvinte cu studenții care folosesc limbajul semnelor.

Sfârșitul conversației

- Indicați când s-a încheiat conversația
- Nu vă întoarceți fără motiv, puteți deruta elevul.

TINE MINTE:

Elevii cu deficiențe de auz nu pot urma explicația și lua notițe în același timp, deoarece vor pierde contactul vizual cu profesorul sau cu interpretul în limbajul semnelor, ceea ce face dificilă urmărirea explicației.

***Video:** Providing Services and Accommodations for Deaf and Hard of Hearing Students in a Mainstream Setting

<https://www.youtube.com/watch?v=NSHRQRsvFYs>

***Video:** [How to talk to communicate with a hearing-impaired person \(English\)](#)

3.4. Resurse tehnice pentru accesibilitate în comunicare

Un număr semnificativ de resurse tehnice și tehnologice ajută persoanele cu surditate sau pierderea auzului să acceseze informațiile și în interacțiunile lor comunicative. Unele dintre aceste ajutoare tehnologice sunt destinate utilizatorilor de aparate auditive sau implanturi cohleare, iar altele pentru persoanele surde în general.

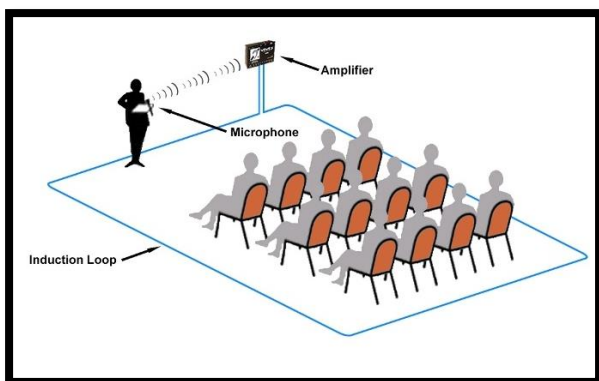
3.4.1. Bucle magnetice / bucle auditive

Este un sistem care conectează semnalul audio de la un microfon la un amplificator care îl trece la un cablu (bucă), creând un câmp magnetic, acest semnal este primit de aparatul auditiv sau implantul cohlear (poziția T). Toți cei din zona din jurul buclei magnetice pot beneficia dacă au activat receptorul, indiferent de tipul aparatului auditiv.

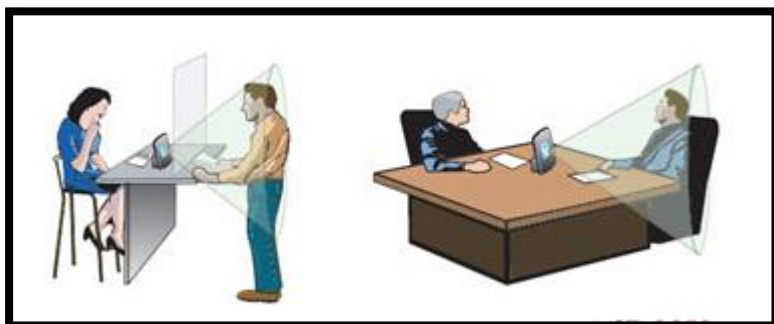
Funcția sa este de a elimina zgomotul ambiental, reverberarea acustică a spațiului și de a transmite semnalul sonor în mod clar și fără întârziere.

Există diferite tipuri de bucle magnetice în funcție de spațiul în care doriți să le instalați:

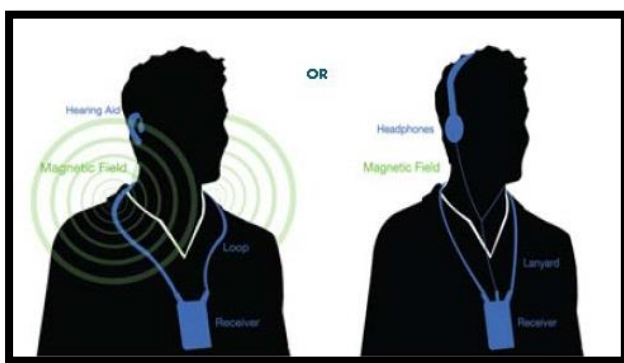
- Bucă de inducție a încăperilor pentru spații mari și utilizare colectivă (auditoare, cinematografe, teatre, sală de conferințe, muzee, expoziții)
- Bucă de inducție a contorului pentru spații mici (servicii pentru clienți, ghișee, recepție la hotel) ar putea fi permanentă într-un birou sau portabil.
- Bucă pentru gât pentru utilizări individuale care se pot adapta la dispozitivele multimedia (telefonie mobilă, ghiduri audio, ghidaje pentru semne)

Ilustrația 2. Cameră cu buclă de inducție

Ilustrația 3. Buclă de inducție portabilă

Ilustrația 5. Buclă pentru gât

Acest sistem universal care nu are nevoie de actualizări. Toate spațiile care au un astfel de sistem de accesibilitate auditivă trebuie să fie marcate cu simbolul care îl identifică.

*Video: What is a Hearing Loop? - Subtitled

https://www.youtube.com/watch?v=E47-Yo9-1Q&feature=emb_logo

*Video: What is a loop system and how does it work? Subtitled

<https://www.youtube.com/watch?v=-1MvSvRhpyU>

*Reading: *All About Counter Induction Loops*

https://www.ampetronic.com/wp-content/uploads/2018/04/UP30113-4_All-about-counter-induction-loops.pdf

3.4.2. Sistem FM

Distanța dintre o sursă de sunet sau difuzor și persoana cu probleme de auz afectează recepția mesajului. În plus față de lungime, toate zgomotele ambientale și reverberarea pot distorsiona inteligibilitatea vorbirii.

Dispozitivele FM sunt utilizate la școală pentru elevii cu deficiențe de auz care utilizează aparate auditive sau implanturi cohleare.

Sistemul FM constă dintr-un microfon transmițător purtat de profesor sau de difuzor (cele mai moderne sisteme primesc semnalul de la dispozitive mobile precum tablete, difuzoare). Microfonul își codifică vocea într-un semnal modulat în frecvență. Receptorul preia semnalele radio transmise de microfon către aparatele auditive sau implanturile cohleare până la 15 metri.

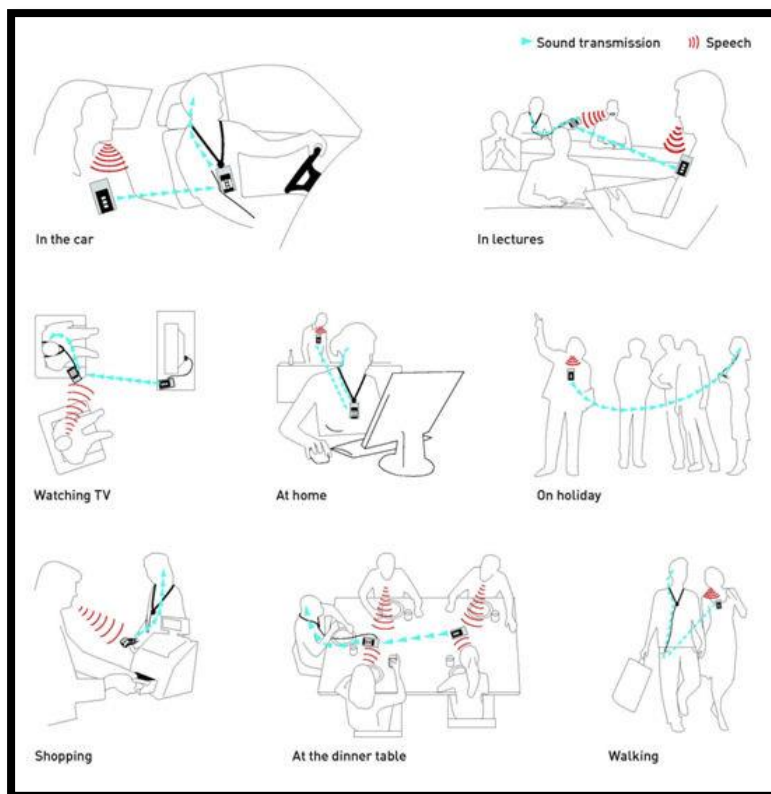

Figura 1. Alte utilizări pentru sistemul FM personal

*Video: Using an FM system in classroom

<https://www.youtube.com/watch?v=oYg3lddLepg>

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=C71iVWm2LY4>

3.4.3. Subtitrări

Subtitrările sunt esențiale ca instrument de accesibilitate pentru persoanele cu probleme de auz și pentru cei care nu vorbesc o limbă sau se află în situații în care zgomotul ambiental care face dificilă primirea sunetului.

Compensarea problemelor de acces la informațiile auditive într-un format audiovizual prin subtitrare este de o importanță extremă pentru persoanele surde sau cu deficiențe de auz. Ar putea fi un program TV, videoclip găzduit pe internet, filme, platforme, cinematografe, teatre, audiovizuale de muzeu sau expoziție, conferințe ...

Există multe situații în care informațiile sunt auditiv-verbale.

Subtitrările permit transcrierea sunetului către text:

- **ce spune**
- **cine a spus ce**
- **cum se spune**
- **ce se aude**
- **cât este ora**

Obiective ale subtitrării:

- Furnizați prin text informațiile auditive ale unui audiovizual
- Prezentați propozițiile suficient pentru a putea fi citite
- Încurajează citirea confortabilă
- Ajutați la identificarea personajelor
- Înțelegeți dialogurile originale
- Adaptați viteza de expunere a subtitrărilor la publicul țintă (copii, adulți)

Tipuri de subtitrări:

a) subtitrare automată. Tehnica: recunoașterea vocii

b) subtitrare simultană. Tehnică: stenotip

Cerințe pentru subtitrarea simultană:

Stenotipist, Echipament complet pentru stenotip, Tehnician în calculatoare

**Subtitrările asigură accesibilitatea
la informații pentru persoanele cu hipoacuzie**

*Video: Cum se adaugă subtitrări la videoclipurile YouTube

<https://www.youtube.com/watch?v=qfJthDvcZ08>

*Video: Subtitrări: Cum se inserează și se traduc. (Audio în spaniolă, subtitrări în franceză, engleză, greacă, română și turcă)

<https://www.youtube.com/watch?v=tGieKRfTdew>

3.4.4. Noi tehnologii

Societatea evoluează constant, adaptându-se la contextul istoric, demografic, social și la noile forme de cunoaștere. Acest dinamism a cunoscut o schimbare semnificativă datorită noilor tehnologii, care au revoluționat toate domeniile în care trăiesc oamenii (familiare, educaționale, profesionale, sociale, științifice, culturale și de mediu). Toate progresele tehnologice și digitale au creat noi moduri de relaționare, învățare și lucru, modificând și modul în care comunicăm și predăm.

Nu există nicio îndoială că noile tehnologii au facilitat relațiile pentru persoanele cu dificultăți de auz prin e-mail, rețele sociale și mesagerie instant (chat-uri, apeluri video); atât pentru surzii care folosesc limbajul oral, cât și pentru cei care comunică în limbajul semnelor, oferindu-le posibilitatea de a accesa informații și cunoștințe într-un mod autonom, rapid și dinamic.

a) Tehnologie și educație

Tehnologia digitală este din ce în ce mai integrată în educație. Profesioniștii din învățământ au învățat să predea cu metodologii care, în scurt timp, au devenit puțin învechite pentru studenții care, în cea mai mare parte, trăiesc zilnic în lumea digitală. Această situație a arătat că sunt necesare noi strategii pentru a beneficia atât profesorii, cât și elevii în procesul de predare și învățare.

Relația profesor-elev este unul dintre cele mai bune instrumente de comunicare și interacțiune pentru a favoriza procesul educațional. Curiozitatea emoțională încurajează atenția; tot ceea ce este nou, interesant și interesant, promovând învățarea și stocarea în memorie (Mora, 2017). Emoția atât a profesorilor, cât și a elevilor trebuie să fie în concordanță cu lumea din jurul lor. Noile tehnologii sunt importante în lumea educației din zilele noastre și reprezintă o oportunitate de învățare inovatoare și dinamică.

Studii recente indică faptul că peste 50% dintre elevii care sunt în școala primară vor avea locuri de muncă necunoscute în prezent, dar legate de tehnologie și lumea digitală. În consecință, formarea în domeniul IT (tehnologii informaționale) pentru profesori și studenți este esențială pentru viitorii adulți.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Multe elemente tehnologice din educație intervin în procesul de predare și învățare. Computerele și alte dispozitive au fost încorporate în clase și, de asemenea, au fost dezvoltate programe tehnologice pentru platforme de învățare și medii virtuale, cu conținut creat de companii de formare online sau colaborative (wiki), canale tematice de cunoaștere (științific, tehnic, artistic, istorice, literare ...). Există un întreg univers digital în domeniul educațional.

Aceste progrese tehnologice nu au considerat întotdeauna accesibilitatea pentru a garanta accesul la conținutul acestor platforme sau site-uri web de către studenți.

Nu este necesar să se creeze platforme specifice pentru elevii cu deficiențe de auz. Nevoia de accesibilitate a acestor studenți trebuie luată în considerare pentru a permite accesul la noi metode de învățare cu aceleași oportunități ca și colegii lor auditori.

Platformele educaționale găzduiesc instrumente educaționale prin resurse digitale:

- Conținut prin cursuri înregistrate sau cursuri live
- Resurse educaționale: podcast-uri, prezentări, infografii, chestionare, evaluări, documente
- Instrumente de comunicare: forumuri, chat-uri, e-mail, apeluri video, notificări și sesiuni de îndrumare online.

Situația actuală de pandemie cauzată de Covid-19 a evidențiat importanța accesibilității la educația online din cauza dificultăților pe care le-a cauzat studenților surzi. S-a dezvăluit că nu toți studenții aveau o conexiune la internet sau dispozitive de calcul personal (computer, tabletă), iar accesibilitatea pe platforme și resurse era slabă.

Există mai multe linii directoare care trebuie luate în considerare pentru a face accesibile materialele și resursele pentru predare, învățare și evaluare. Aceste ajustări în informare, comunicare și instruire vor facilita accesibilitatea elevilor surzi la cunoașterea și dezvoltarea abilităților lor.

***Reading:** *UNESCO ICT Competency Framework for Teachers* (version 3)

<https://www.qcedclearinghouse.org/sites/default/files/resources/190056eng.pdf>

***Reading:** *Efficient strategies for integrating universal design for learning in the online classroom* <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1199215.pdf>

***PowerPoint: interpreting in sign language**

Instrumentele de învățare digitală trebuie să includă toți elevii, prin urmare, este necesar să se ia în considerare:

- **Subtitrări în toate formatele audiovizuale: videoclipuri, cursuri înregistrate și cursuri live.**
- **Transcriere vorbire-text prin aplicații sau programe de recunoaștere a vorbirii, care pot fi instalate pe dispozitivele studenților afectați de auz.**
- **Programe de apeluri video care permit subtitrări (Skype, Google Meet, Webex Meetings) sau prezența unui interpret LS pentru studenții care au nevoie de această resursă.**

b. Tehnologie pentru comunicare și tineri surzi

Câteva exemple de studenți cu hipoacuzie, cum utilizează noile tehnologii în viața de zi cu zi:

- Video: Copii surzi și sprijin în clasă: dispozitive radio și sisteme de câmp sonor. <https://www.youtube.com/watch?v=OVGXlCxerv4>
- Video: Tinerii surzi vorbesc despre tehnologia NDCS - Ajutoare radio - Ajutor radio <https://www.youtube.com/watch?v=1mHHsHxb2xU>
- Video: Tinerii surzi vorbesc despre tehnologia NDCS – Căști <https://www.youtube.com/watch?v=GiNFh665k7Q>
- Video: Tinerii surzi împărtășesc modul în care ascultă muzică și TV <https://www.youtube.com/watch?v=QNQ246zOoMA>

c) Alte resurse tehnologice pentru comunicare

În prezent, au fost concepute multe aplicații pentru a îmbunătăți comunicarea pentru persoanele cu pierderea auzului și surditate

- Reading: [Assistive-Technology-for-Deaf-People-Based-on-Android-Platform.pdf](#)
- YouTube Chanel about TIC resources
<https://www.youtube.com/c/FlippedClassroomTutorials/videos>
<https://www.youtube.com/watch?v=Q8Sq9r50gc0>
- Web: <https://bbc.github.io/subtitle-guidelines/>
- Universal design learning: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1201588.pdf>

BIBLIOGRAFIE

- Meyer, A., Rose, D.H., & Gordon, D. (2014). **Universal design for learning: Theory and Practice**. Wakefield, MA: CAST Professional Publishing.
- Mora, Francisco (2017): **Neuroeducación**. Madrid. Ed. Alianza
- [Guide for creating accessible digital content: Documents, presentations, videos, audios, and web pages](#), Hilera, J.R., Campo, E., García-López, E., García-Cabot, A. (Eds.). (2015). Alcalá de Henares, España: Universidad de Alcalá. ISBN: 978-84-15834-82-3
- UNESCO. **ICT Competency Framework for Teachers (version 3, 2018)**
<https://www.gcedclearinghouse.org/sites/default/files/resources/190056eng.pdf>
- **National Deaf Children's Society**. YouTube Chanel
<https://www.youtube.com/c/NationalDeafChildrensSociety/featured>
- **Website Healthy and Hearing**. Assistive listening devices.
<https://www.healthyhearing.com/help/assistive-listening-devices/fm-systems>
- YouTube Chanel about TIC resources
<https://www.youtube.com/c/FlippedClassroomTutorials/videos>
<https://www.youtube.com/watch?v=Q8Sq9r50gc0>
- Web BBC- Subtitles Guidelines <https://bbc.github.io/subtitle-guidelines/>

UNITATEA 4

CONSIDERAȚII METODOLOGICE ÎN ATENȚIA EDUCAȚIONALĂ ȘI DE FORMARE

4.1. Strategii de interacțiune comunicativă

4.2. Implicații educaționale și profesionale ale deficienței de auz

4.3. Suport de comunicare orală și vizuală pentru deficiențe de auz

4.4. Limbajul semnelor naționale

4.5. Sisteme de comunicare augmentative

OBIECTIVE

Scopul acestei unități este de a înțelege considerațiile metodologice în atenția educațională și de formare în funcție de nevoile persoanelor cu deficiențe de auz în mediul educațional.

Principalele obiective ale acestei unități sunt:

- Să învețe strategii de comunicare pentru elevii cu deficiențe de auz, în același timp implicațiile lor educaționale și profesionale.
- Să aibă informații despre Limbajul național al semnelor și să le aducă mentorilor informații despre sistemele de comunicare augmentativă.

UNIT 4: CONSIDERAȚII METODOLOGICE ÎN ATENȚIA EDUCAȚIONALĂ ȘI DE INSTRUIRE

În educația copiilor cu deficiențe de auz, este foarte eficient să susții predarea cunoștințelor și abilităților cu instrumente vizuale cât mai mult posibil, să organizezi medii educaționale și să permiți interacțiunea colegilor. În plus, având în vedere importanța învățării prin experiență, rolul învățării active bazate pe practică în educarea persoanelor cu deficiențe de auz este remarcabil.

Descrierea imaginii: Doi elevi discută.

4.1. STRATEGII DE INTERACȚIUNE COMUNICATIVĂ

Comunicarea este transferul de sentimente, gânduri sau informații către ceilalți prin orice mijloc. Scopul acestui proces este să „fîm înțeleși”.

Comunicarea nu este un schimb de informații. Este un întreg format din emoții și comportamente care afectează informațiile date. Este un întreg cu semne de comunicare verbală și non-verbală. Componentele non-verbale ale comunicării sunt limbajul corpului și

tonul vocii. Limbajul corpului și tonul vocii determină stilul, atitudinea și percepția a ceea ce se spune.

LIMBAJUL CORPULUI

Limbajul corpului este cel mai vechi instrument de comunicare din istoria omenirii. Limbajul corpului este reflectarea sentimentelor și gândurilor noastre. În relația față în față pe care oamenii o stabilesc, cuvintele au o importanță de 10%, tonul vocii de 30%, limbajul corpului de 60%.

ELEMENTELE LIMBAJULUI CORPULUI

- Gesturi de postură corporală
- Mimica. Contactul vizual
- Mișcările capului
- Utilizarea picioarelor
- Locul ales pentru a ne așeza
- Felul în care ne așezăm
- Distanța
- Îmbrăcămintea, accesoriile folosite.
- Îngrijire și machiaj

CONTACT VIZUAL DIRECT

Unul dintre cele mai importante lucruri de luat în considerare atunci când vorbim cu o persoană este privirea. Privirea directă către persoana cu care vorbim transmite sinceritate celeilalte persoane și crește impactul mesajului nostru. A vorbi privind în jos sau privind în altă parte va fi interpretat ca acceptând superioritatea celeilalte persoane.

În același timp, este necesar să nu exagerați atunci când stabiliți contactul vizual. Privirea constantă în ochii unei persoane provoacă disconfort acelei persoane și este inutilă.

Relația directă a ochilor poate fi, de asemenea, îmbunătățită în timp. Pentru aceasta, trebuie să vă concentrați atenția asupra contactului vizual și să fiți conștienți de modul în care vă folosiți ochii atunci când vorbiți cu cineva.

POZIȚIA CORPULUI (POSTURA)

Oamenii au posturi foarte diferite când interacționează. Persoana care discută cu cineva un subiect anume se apleacă ușor înainte.

Un adult care vorbește înclinat spre un copil, îl va determina pe acesta din urmă să fie mult mai cooperant.

Persoana care se confruntă direct cu persoana cu care comunică și care are o postură verticală va adăuga o caracteristică sigură mesajului său.

La fel cum posturile înclinate sunt eronate, posturile corpului cu umerii aruncați înapoi, pieptul înainte, capul plecat, provocator, invitând la război sunt la fel de eronate.

Este posibil să vorbiți și să ascultați ținând capul și corpul în poziție verticală și acordând atenție dezvoltării posturii corpului către o atitudine sigură în timp.

DISTANȚA ȘI CONTACTUL FIZIC

Distanța intimă este o măsură a distanței pe care toată lumea o trăiește de obicei într-un lift și te simți incomod atunci când ești aproape de oameni pe care nu îi cunoști.

În orice societate, distanța are un efect important asupra relațiilor umane. Stând prea aproape de o persoană sau atingerea pe umăr, pe spate, braț și mână, adaugă o anumită „autonomie, apropiere și căldură relației dintre două persoane”.

Ar trebui acordată atenție modului în care cealaltă persoană percepe distanța sau contactul corporal. În caz contrar, comentariile incomode și rezultatele nedorite vor fi inevitabile.

GESTURILE

Gesturile făcute adecvat și cu intensitatea adecvată adaugă forță unei conversații. Este important să nu folosiți gesturile ca instrument pentru a completa lipsa cuvintelor lipsă. Mai mult, nu trebuie uitat că gesturile dure și furioase provoacă disconfort în public. Gesturile confortabile, calme sunt interpretate ca dezvăluind încrederea în sine a vorbitorului și stăpânirea subiectului pus în discuție.

MIMICA

Poate că nimic din relațiile umane nu este la fel de important și semnificativ ca expresia feței. Nu este adecvat să exprimi tristețe sau furie cu o expresie zâmbitoare și bucurie încruntându-te. O afirmație sigură este o afirmație în armonie cu mesajul dat. Un mesaj de nemulțumire poate fi transmis cel mai clar cu o expresie lipsită de interes.

TONUL, INTENSITATEA ȘI FLUENȚA DISCURSULUI

Utilizarea tonului vocii este cea mai importantă parte a comunicării verbale.

Cea mai mică tensiune experimentată în relațiile interumane se dezvăluie mai întâi în tonul vocii. De cele mai multe ori, un ton viu, vesel și energic al vocii lasă un efect pozitiv asupra oamenilor în relațiile de zi cu zi. Cu toate acestea, dacă există tensiune și o problemă, tonul calm al vocii previne conflictul și facilitează cooperarea.

Cu un stil de vorbire monoton, plictisitor și ușor de distras, persoana va avea dificultăți în a fi convingătoare, indiferent câte idei originale ar prezenta.

Modul dur și ferm de a vorbi provoacă adesea pledoarie și disconfort în ascultător. În plus, persoanele care folosesc un ton defensiv sunt ușor respinse de alții sau afirmațiile lor sunt văzute ca neimportante.

PROFESORII TREBUIE SĂ ACORDE ATENȚIE URMĂTOARELOR PUNCTE ÎN TIMP CE COMUNICĂ CU ELEVII CU DEFICIENȚE DE AUZ;

- Când începeți o conversație cu cineva cu deficiențe de auz, informați-l că vorbiți cu el. În funcție de situație, puteți arăta cu mâna sau atinge ușor umărul persoanei.
- Încercați să înțelegeți modul în care persoana cu deficiențe de auz preferă să comunice. Limbajul semnelor, gesturile, comunicarea scrisă sau vorbită pot fi folosite. Dacă aveți dificultăți în înțelegerea persoanei cu deficiențe de auz, spuneți-i.
- În situațiile care necesită conversații lungi și complexe, este necesar să se utilizeze un interpret de limbaj al semnelor, cum ar fi un interviu de angajare, examenul medical sau probațiune. În dialogurile mai simple, poate fi suficient să vă înțelegeți în scris.
- Dacă vorbiți cu o persoană cu deficiențe de auz printr-un interpret de limbaj al semnelor, vorbiți uitându-vă la persoana cu deficiențe de auz și stabiliți un contact vizual cu aceasta. În loc să-i adresați persoanei o întrebare prin interpretul său (cum ar fi „Ce ar dori doamna Çağlayan?”), direcționați întrebarea direct către persoana în cauză (cum ar fi „Ce culoare preferați?”).

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

- Un mediu liniștit și bine luminat este ideal pentru o comunicare eficientă. Dacă vă aflați în fața unei surse de lumină, cum ar fi o fereastră, iar spatele este orientat spre sursa de lumină, lumina poate orbi persoana din fața dvs. și poate împiedica persoana cu deficiențe de auz să vă citească pe buze.
- Încercați să exprimați diferit ceea ce doriți să spuneți în loc să repetați propoziții pe care persoana nu le înțelege. Vorbiți încet, folosind cuvinte clare, ușor de înțeles. Astfel, persoanele cu dizabilități auditive vă pot citi pe buze. Din acest motiv, nu mestecați gumă, nu fumați și nu vă acoperiți gura în timp ce vorbiți.
- Nu este nevoie să strigați cuiva cu deficiențe de auz. Dacă folosește aparate auditive, glasul tău normal va fi suficient pentru ca el să te audă.
- Rezervați locurile din primele rânduri ale sălilor de conferință pentru persoanele cu deficiențe de auz. Asigurați-vă că sala este bine iluminată. Gesturile și mimica sunt importante pentru ca persoanele cu deficiențe de auz să perceapă corect mesajele.

Descrierea imaginii: un profesor și elevii săi în clasă. Profesorul întreabă, iar elevii ridică mâinile pentru a spune răspunsul.

***** Top 10 sfaturi pentru profesorii elevilor cu deficiențe de auz**

Video : <https://www.youtube.com/watch?v=z2EfxREKmsA>

4.2. IMPLICAȚII EDUCATIONALE ȘI PROFESIONALE ALE DEFICIENȚEI AUDITIVE

Unii studenți cu deficiențe de auz se simt izolați social de ceilalți. S-a constatat că chiar și o pierdere ușoară a auzului poate duce la o barieră profundă de comunicare (50% până la 60% din comunicare poate fi pierdută).

Accentul ar trebui să se pună pe strategiile de învățare vizuală pentru elevii cu deficiențe de auz. Pentru a îmbunătăți mediul de învățare, luați în considerare următoarele:

- Dacă elevul se bazează pe citirea pe buze, repetați comentariile făcute de ceilalți elevi într-o discuție pentru a vă asigura că elevul înțelege
- Introduceți la clasă interpreți și persoane care iau notițe computerizate și explicați-le rolul
- Fiți pregătiți să fiți întrerupți în timpul utilizării acestora, în cazul în care cineva vorbește inaudibil, mai mulți oameni vorbesc simultan sau un concept nu este clar
- Nu transmiteți interpretului în timpul orei ceva ce nu doriți să fie comunicat elevului
- Tastarea și interpretarea necesită o concentrare intensă și rezistență fizică, necesitând astfel cel puțin o pauză de 10 minute pentru fiecare 50 de minute de curs, în funcție de conținutul cursului.
- Vorbiți într-un ritm rezonabil, clar și pe un ton normal, dar fiți conștienți de faptul că interpretarea și luarea de notițe computerizată necesită câteva secunde în plus
- Dacă o oră de curs este anulată sau reprogramată, asigurați-vă că toate părțile (student, interpret) sunt notificate

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

- Se poate contacta Acces Ability Services pentru mai multe informații despre aceste metode de comunicare
- Fiți pregătiți să vă întâlniți cu interpreți și persoane care iau note pentru consultare și planificare
- Colaborați îndeaproape cu Access Ability Services pentru a asigura o experiență de învățare de succes pentru student

SFATURI SPECIFICE

- ✓ Dacă folosiți un interpret în clasa dvs.: Interpretul nu trebuie să fie un profesor.
- ✓ Interpretul este acolo pentru a facilita comunicarea între profesor și student și face parte din echipa educațională.
- ✓ Interpretii aparțin unui grup profesional, ce respectă un Cod de Etică care vizează confidențialitatea, imparțialitatea și integritatea.
- ✓ Așezați-vă dvs. și interpretul în câmpul vizual al elevilor cu deficiențe de auz, astfel încât aceștia să vă poată urmări
- ✓ Vorbiți direct cu elevul cu deficiențe de auz, nu cu interpretul
- ✓ Uitați-vă la elev, nu la interpret, atunci când răspunsurile sunt interpretate
- ✓ Interpretul (sau studentul) va fi bucuros să vă învețe câteva semne ASL de salut și instrucțiuni, dacă sunteți interesat
- ✓ Sfaturi specifice dacă aveți o persoană care ia notițe computerizate în clasa dvs.: Un observator computerizat din clasă transmite cursul și discuția de la clasă.

Persoana care ia notițe trebuie să aibă studii de specialitate și trebuie să tasteze cel puțin 70 cpm. Personalul Centrului de Integrare a Persoanelor cu Dizabilități monitorizează periodic calitatea notițelor pentru acuratețe și minuțiozitate.

- • Persoanele care iau notițe pot transcrie materiale audio, cum ar fi casete video sau audio, dacă li se oferă materialele înainte de curs
- • Notițele luate sunt destinate exclusiv studenților cu deficiențe de auz

Studenții cu dizabilități sunt așteptați să realizeze „competențele de bază” ale programelor lor. Pentru a realiza acest lucru, armonia este asigurată pentru a minimiza sau elimina orice dezavantaj pe care îl prezintă dizabilitatea lor. Armonia este unică pentru toată

lumea. Access Ability Center face aceste recomandări pe baza documentației confidențiale pe care studentul le oferă colegiului. Unele dintre cele mai oferite armonii academice studenților cu deficiențe de auz sau cu deficiențe de auz includ:

- Locuri prioritare pentru studenți, persoanele care iau notițe computerizate și interpretii lor
- Acces la persoane care iau notițe computerizate sau la un interpret și la persoane care iau note manuale
- Furnizarea de timp prelungit pentru teste și examene - cantitatea de timp suplimentar este determinată de Centrul de Abilități de Acces
- Acces la un interpret în timpul testelor și examenelor, pentru interpretarea întrebărilor
- Asigurați-vă că orice schimbări sau erori de ultimă oră la teste și examene sunt furnizate elevului în scris.
- Acces la dispozitive de asistență, cum ar fi sistemele FM
- Utilizarea computerului pentru finalizarea testelor / sarcinilor
- Timp prelungit pentru finalizarea programului și / sau sarcina redusă a cursului
- Metode de evaluare adaptate, cum ar fi marcarea pe conținut, mai degrabă decât stilul de scriere
- Furnizarea listelor de citire în avans, a textelor și a vocabularului specific conținutului
- Furnizați notiștilor și interpretilor computerizați copii ale materialului de lectură și videoclipurilor cu cel puțin o săptămână înainte de predarea acestuia

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Este necesar să se permită interacțiunea colegilor. În procesul de predare, este important să se creeze oportunități pentru elevi să interacționeze între ei și să se modeleze reciproc atunci când este necesar și să lucreze împreună. Crearea unor grupuri de studiu mici prin reunirea elevilor de la diferite niveluri este, de asemenea, esențială în învățarea colaborativă.

Pentru învățarea colaborativă și sprijinul între colegi;

- Acordarea de atenție aducerii elevilor cu diferite caracteristici și niveluri împreună în timp ce creează grupuri de studiu,

- Fiecare copil din grup să-și cunoască propriile îndatoriri și responsabilități,

- Asigurarea faptului că fiecare student are un rol activ ca rezultat al muncii în grup,

Trebuie avut grijă ca elevii de diferite niveluri să stea unul lângă altul. Astfel, elevii se vor sprijini reciproc în domeniile academice și sociale, iar controlul clasei profesorului va fi mai ușor.

4.3. SUPTOR DE COMUNITCARE ORALĂ ȘI VIZUALĂ PENTRU DETERMINAREA AUDITIVĂ

Cea mai mare problemă cu care se confruntă profesorul care este responsabil pentru educația unui copil cu deficiențe de auz este cum să comunice cu copilul și cum să învețe individul să comunice cu alte persoane. Există diferite abordări pentru sprijinirea comunicării orale în educația persoanelor cu deficiențe de auz.

- Metode orale, auditiv-verbale
- Metode susținute de gesturi sau semne.

A. METODE DE COMUNITCARE ORALĂ ȘI AUDITIVĂ

Descrierea imaginii: O femeie și o fată încearcă să contacteze folosind limbajul semnelor.

1. METODA NATURALĂ DE AUZ ORAL / ORALISM

Cu această metodă, copiii mici cu deficiențe de auz își accesează limba maternă urmând procesul natural de dobândire a limbajului, deși în cazul pierderii auditive severe, această achiziție duce la o întârziere și la unele dificultăți în funcție de tipul de surditate. Copiii cu hipoacuzie își pot dezvolta limba maternă printr-o interacțiune semnificativă cu cei din jur.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Utilizarea unui aparat auditiv (proteze auditive sau implanturi cohleare) este o condiție prealabilă pentru dezvoltarea acestei metode. O adaptare adecvată a aparatelor auditive permite perceperea și înțelegerea limbajului oral în cazul în care copiii au un auz bun rezidual și funcțional. Această metodă permite dezvoltarea percepției auditive în mod natural, mai degrabă decât predarea limbii vorbite direct fără modele rigide.

2. TERAPIA VERBALĂ AUDITIVĂ

Este o metodă de intervenție timpurie cu utilizatori de aparate auditive cu deficiențe de auz pentru dezvoltarea limbajului. Se bazează pe dezvoltarea abilităților auditive și comunicative, concentrându-se exclusiv pe auz. Implicarea familiei este o parte esențială a unei astfel de terapii. Cea mai semnificativă diferență față de abordarea auditiv-verbală naturală este faptul că citirea buzelor, alfabetul dactil, Cue Speech nu sunt utilizate. Este o abordare metodologică unu-la-unu, care vizează doar percepția și memoria auditivă.

3. METODA VERBAL-ORALĂ STRUCTURALĂ

Prin această metodă, structurată pe ideea că limba poate și ar trebui predată, limba este predată copiilor după anumite tipare și într-o anumită ordine. Această structurare acoperă toate studiile de la rubricile antrenamentului vorbirii, studiilor de articulare, antrenamentului auditiv, antrenamentului pentru citirea pe buze, limbajului și antrenamentului vorbirii. Studiile sunt efectuate în conformitate cu ideea că limba ar trebui predată.

4. CITIT PE BUZE

Este o tehnică pe care unele persoane cu deficiențe de auz o folosesc pentru a completa informațiile auditive. Citesc pe buze ceea ce spune vorbitorul. Antrenamentul și abilitățile sunt necesare pentru a fi un bun cititor de buze, deoarece unele foneme sunt similare din punct de vedere vizual și au același punct de articulare sau pentru că unele nu sunt foneme vizibile și se pot confunda, ceea ce necesită informații contextuale pentru transmiterea completă a mesajelor.

B.METODE SUSȚINUTE DE GESTURI SAU SEMNE

1.ALFABET DACTILOLOGIC

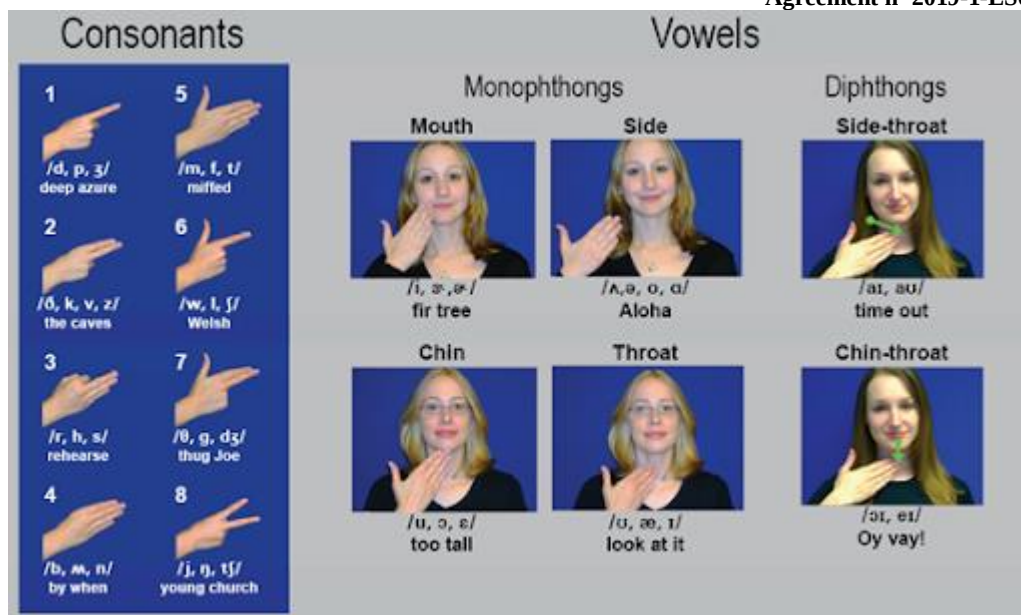
Este un alfabet manual care identifică fiecare literă a alfabetului. Este o metodă gestuală pentru vizualizarea alfabetului oral, dar este foarte limitat să purtați o conversație. Folosit pentru a scrie cuvinte noi sau complexe.

2.GESTURI DE SPRIJIN FONETIC / TEHNICA DE INDICARE

Este o tehnică utilizată în logopedie. Aceasta constă dintr-o serie de gesturi ale mâinilor care ajută la percepția vizuală a unor parametri ai sunetelor vocalelor și consoanelor, fie pentru a îmbunătăți pronunția, fie pentru a explica anumite lucruri atunci când pot fi confundate cu altele. Odată ce copilul a dobândit conștientizarea fonologică, aceste gesturi pot fi folosite pentru a ajuta la înțelegerea de cuvinte noi sau complexe.

3. LIMBAJUL SEMNELOR

Comunicarea totală este o metodă educațională bazată pe utilizarea tuturor metodelor verbale, auditive, scrise și bazate pe semne utilizate în achiziționarea limbajului. Susținătorii acestei metode afirmă că elevii cu pierderi auditive severe și profunde ar trebui susținuți cu metode precum semnele, citirea pe buze și scrierea și sugerează că toate metodele ar trebui utilizate împreună în educația copiilor cu deficiențe de auz. Pentru ca elevul să aibă succes, atât părinții, cât și profesorii ar trebui să beneficieze de formare în limbajul semnelor și să poată utiliza aceste abilități în mod eficient.

Descrierea imaginii: imagine cu demonstrații pentru vocale și consoane din Limbajul Semnelor

4.4. LIMBAJUL NAȚIONAL AL SEMNELOR

Ce este limbajul american al semnelor?

Limbajul american al semnelor (ASL) este un limbaj natural complet, care are aceleași proprietăți lingvistice ca și limbile vorbite, cu o gramatică diferită de engleză. ASL se exprimă prin mișcări ale mâinilor și ale feței. Este limba principală a multor nord-americani cu deficiențe de auz și este folosită și de mulți oameni cu auz normal.

Limbajul semnelor este același și în alte țări?

Nu există un limbaj al semnelor universal. În diferite țări sau regiuni sunt folosite diferite limbaje ale semnelor. De exemplu, limbajul britanic al semnelor (BSL) este un limbaj diferit de ASL, iar americanii care știu ASL s-ar putea să nu înțeleagă BSL. Unele țări adoptă caracteristici ale ASL în limbajele lor.

De unde provine ASL?

Nicio persoană sau comitet nu a inventat ASL. Începuturile exacte ale ASL nu sunt clare, dar unii sugerează că a apărut acum mai bine de 200 de ani din amestecarea limbajelor de semne locale și a limbajului francez al semnelor (LSF, sau Langue des Signes Française).

ASL-ul de astăzi include câteva elemente ale LSF plus limbajele semnelor locale originale; de-a lungul timpului, acestea s-au contopit și s-au transformat într-un limbaj bogat, complex și matur. ASL modern și LSF modern sunt limbi distincte. Deși conțin câteva semne similare, nu pot fi înțelese de către ceilalți utilizatori.

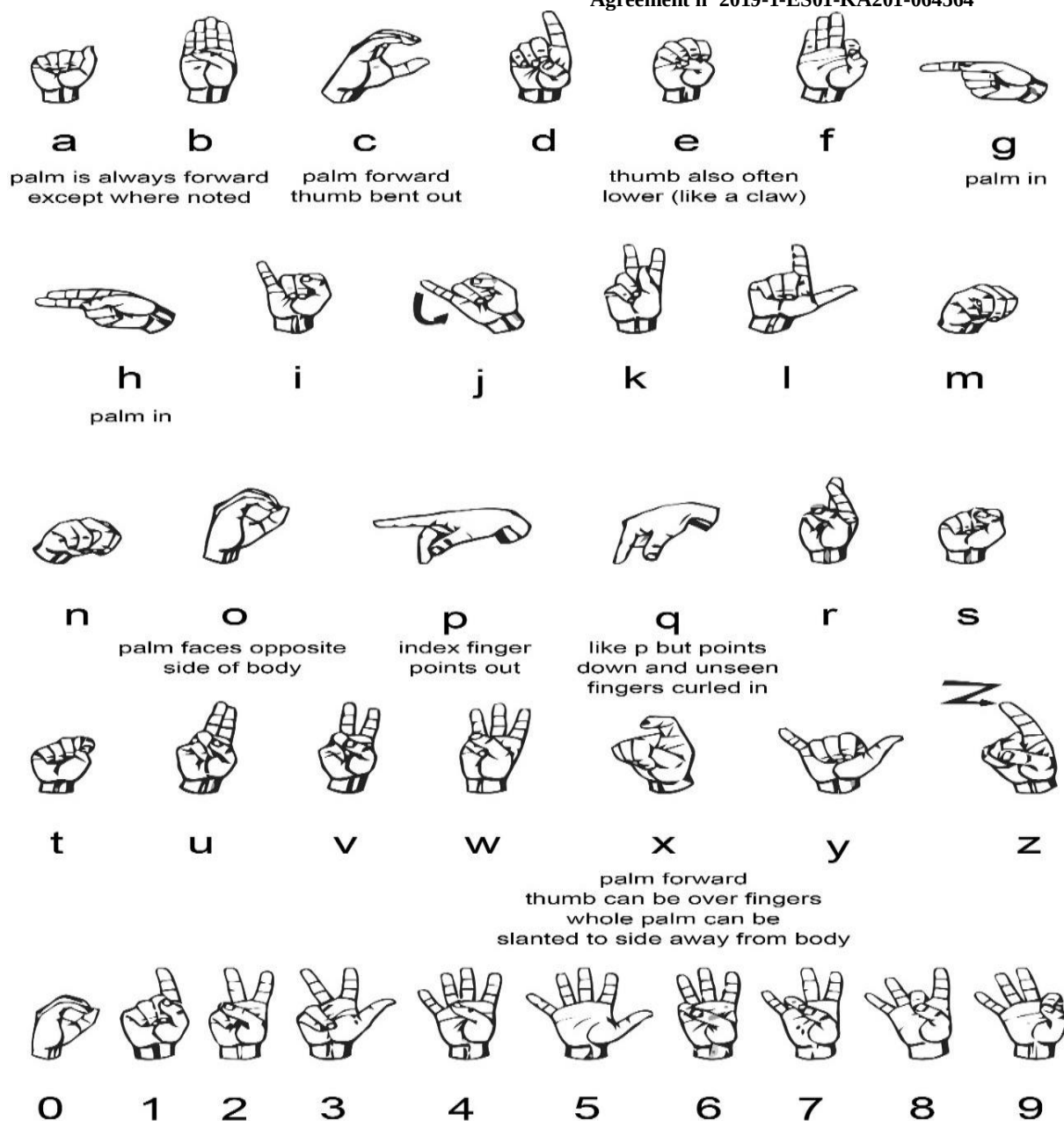
Cum se compară ASL cu limbajul vorbit?

ASL este o limbă complet separată și distinctă de engleză. Conține toate caracteristicile fundamentale ale limbajului, cu propriile reguli de pronunție, formarea cuvintelor și ordinea cuvintelor. În timp ce fiecare limbă are modalități de a semnaliza diferite funcții, cum ar fi să puneți o întrebare, mai degrabă decât să faceți o afirmație, limbile diferă în ceea ce privește modul în care se face acest lucru. De exemplu, vorbitorii de limba engleză pot pune o întrebare ridicând tonul vocii și ajustând ordinea cuvintelor; Utilizatorii ASL pun o întrebare ridicând sprâncenele, lărgind ochii și înclinând corpul înainte.

La fel ca și în alte limbi, modalitățile specifice de exprimare a ideilor în ASL variază la fel de mult ca și utilizatorii ASL. Pe lângă diferențele individuale de exprimare, ASL are accente și dialecte regionale; la fel cum anumite cuvinte englezești sunt rostite diferit în diferite părți ale țării, ASL are variații regionale în ritmul semnării, pronunției, argoul și semnele utilizate. Alți factori sociologici, inclusiv vârsta și sexul, pot afecta utilizarea ASL și pot contribui la varietatea sa, la fel ca în limbile vorbite.

Ortografia cu degetul face parte din ASL și este folosit pentru a delimita cuvinte în limba engleză. În alfabetul scris cu degetele, fiecare literă corespunde unei forme de mână distincte. Scrierea cu degetul este adesea folosită pentru nume proprii sau pentru a indica cuvântul în engleză pentru un lucru anume.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Descrierea imaginii: simboluri ale literelor și numerelor în limbile semnelor americane.

<https://youtu.be/B2c-BOYh7Vc> = Video despre limbajul american al semnelor.

METODA CELOR DOUĂ LIMBI (BILINGVĂ)

- Este o metodă nouă în educarea persoanelor cu deficiențe de auz.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

- În general, se bazează pe învățarea simultană a două limbi la o vârstă fragedă.
- Din perspectiva educației persoanelor cu deficiențe de auz, limbajul semnelor poate fi definit ca prima limbă învățată, iar limbajul verbal ca a doua limbă. Nu se pune problema ca une din ele să fie superioară celeilalte.
- Unul dintre punctele de plecare ale metodei este faptul că „persoanele cu deficiențe de auz” sunt un subgrup cu propriile limbi și identități distincte.
- Se susține că limbajul semnelor este o limbă maternă care satisface comunicarea și nevoile persoanei cu deficiențe de auz și este preferată de acestea.
- Se susține că persoanele cu deficiențe de auz ar trebui să învețe, de asemenea, limbajul verbal, deoarece în lumea de astăzi, o mulțime de informații sunt prezentate în formă scrisă, iar analfabetismul poate duce la calificarea persoanei cu handicap în societate.
- Odată ce limbajul semnelor este vorbit în mod competent, limbajul verbal, în special dimensiunea alfabetizării, trebuie predat.
- În această abordare, se crede că elevul va învăța limbajul semnelor la o vârstă fragedă (cum ar fi 1 an) și va fi pregătit pentru cunoștințe academice rezolvând toate problemele de comunicare.

4.5. SISTEME DE COMUNICARE AUGMENTATIVE

Descrierea imaginii: Există câteva dispozitive tehnologice pentru persoanele cu deficiențe de auz IN imagine.

Strategia sau tehnica utilizată de individ își propune să maximizeze abilitățile de comunicare (adică producția și înțelegerea) pentru comunicarea funcțională și eficientă a nevoilor, preferințelor și dorințelor unui individ. Un sistem AAC poate fi utilizat permanent sau temporar.

EXISTĂ DOUĂ TIPURI PRINCIPALE DE AAC:

(1) AAC FĂRĂ ASISTENȚĂ:

Tehnici de comunicare care nu necesită utilizarea asistenței externe: Aceasta înseamnă că persoana folosește ceea ce îi este disponibil, de obicei propriul său corp. Exemplele de AAC fără ajutor includ contactul vizual, expresia feței, limbajul corpului, gesturile și utilizarea gesturilor manuale.

(2) AAC ASISTAT:

Orice element extern utilizat pentru a ajuta comunicarea

Exemple de AAC asistat includ:

- sisteme de înaltă tehnologie (I -Pad, tabletă, dispozitiv de generare a vorbirii)

Sisteme cu tehnologie scăzută (obiecte reale, cărți de comunicare, pix și hârtie, imagini)

CARE SUNT PUNCTELE CHEIE LA CARE TREBUIE SĂ FIM ATENȚI?

-AAC nu este un substitut pentru vorbire sau limbă, ci mai degrabă o abordare care promovează dezvoltarea limbii vorbite.

-Cheia succesului în stabilirea unui sistem AAC eficient este utilizarea unei abordări centrate pe individ. Implicarea individului în selectarea și testarea diferitelor sisteme va asigura că sistemele se potrivesc cu abilitățile cognitive și preferințele personale ale individului.

-Este posibil ca un singur sistem sau strategie AAC să nu fie întotdeauna suficient pentru a satisface toate nevoile. O persoană cu nevoi mai complexe poate avea nevoie de un sistem

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

high-tech, un sistem low-tech sau un sistem fără ajutor, în funcție de locul în care se află și cu care comunică.

-Eficacitatea AAC depinde și de persoana cu care comunică persoana respectivă și de cât de mult sprijin și formare a primit. Este foarte important să oferim un mediu de comunicare flexibil.

ALTE DISPOZITIVE DISPONIBILE:

- Mesaje text
- Amplificatoare telefonice
- Alarmer intermitente și de vibrații
- Sisteme de buclă vocală
- Dispozitive de ascultare cu infraroșu
- Amplificatoare audio portabile
- TTY (Text Phone sau teleimprimantă)

UNITATEA 5

MANAGEMENTUL CLASEI PENTRU INTEGRAREA ELEVILOR CU DEFICIENȚE DE AUZ

INTRODUCERE

5.1 GHID DE GESTIONARE

5.1.1 PERSOANELE CU DEFICIENȚE AUDITIVE

5.1.2 GHID DE GESTIONARE PENTRU INTEGRAREA ELEVILOR CU DEFICIENȚE AUDITIVE

5.2 ACTIVITĂȚI ADAPTATE

OBIECTIVELE UNITĂȚII

Scopul acestei unități este de a ne familiariza cu înțelegerea, integrarea și gestionarea nevoilor persoanelor cu deficiențe de auz într-un mediu educațional.

Principalele obiective de învățare sunt:

- Să clarifice situația acestor elevi, dificultățile cu care se confruntă și principiile generale pentru integrarea lor în procesul educațional.
- Să ajute profesioniștii care le oferă anumite activități adaptate și modalitatea de a le aplica pentru a integra aceste persoane.

ÎNTREBĂRI INTRODUCTIVE:

1. Care credeți că este cea mai mare dificultate în integrarea elevilor cu deficiențe de auz?
2. Cum ați adapta o activitate educațională pentru a include elevii cu deficiențe de auz?
3. Ce ați găsi util pentru integrarea acestei categorii de elevi?

INTRODUCERE

Există mai multe modalități de a defini deficiența și de a descrie persoanele cu aceasta. Fiecare dintre definițiile sale posibile depinde de scopul și perspectiva din care este privită. De exemplu, definim dizabilitatea într-un mod diferit din punct de vedere medical, în timp ce într-un mod diferit din punct de vedere profesional.

Criteriile posibile pentru o definiție a deficienței sunt:

- Regulile sociale și forma societății.
- Tipul dizabilității și perspectiva științifică pe care o abordăm.
- Dezavantajele sociale sau profesionale.

Definiția OMS a deficienței este rezumată mai jos:

"Deficiența este definită ca un fenomen complex și în schimbare, datorită interacțiunii caracteristicilor personale ale unei persoane și a caracteristicilor mediului în care trăiește. Este rezultatul unor cauze organice sau de mediu, care creează un set de obstacole și constrângeri în domenii importante ale vieții, precum îngrijirea personală, ocuparea forței de muncă, educație, divertisment și participarea socială generală. "

Criteriile posibile pentru definirea deficienței sunt regulile sociale, tipul de deficiență din punct de vedere științific și dezavantajele sale sociale sau profesionale.
--

5.1 GHID DE GESTIONARE

5.1.1 Persoanele cu deficiențe auditive

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Există multe motive care duc la deficiențe de auz. Ca și în cazul vederii, motivele sale sunt legate de problemele de dinainte, în timpul sau chiar după nașterea persoanei, de boli, accidente și alte cauze.

Există, de asemenea, multe niveluri și forme de deficiențe de auz:

- Există persoane cu hipoacuzie parțială sau totală.
- Există, de asemenea, persoane care se află în procesul de vindecare sau îmbunătățire a auzului, precum și persoane a căror auz este în declin în timp.
- În cele din urmă, există persoane care au și alte probleme, cu excepția unei deficiențe de auz, legate sau nu de capacitatea de a percepe mediul.

Acei indivizi au avantajul vizual față de cei cu deficiențe de vedere, dar au probleme grave de auz.

Există multe tipuri și forme de deficiențe de auz și dificultăți specifice în procesul de integrare în școală și în societate.

5.1.2 GHID DE GESTIONARE PENTRU INTEGRAREA ELEVILOR CU DEFICIENȚE AUDITIVE

Fiecare caz de deficiență de auz este diferit și are caracteristici speciale. Cu toate acestea, există câteva reguli comune și ghiduri de gestionare pentru integrarea lor.

Aceste orientări abordează trei aspecte cheie:

- Echipamente de toate tipurile și suport tehnic și practic.
- Metode de predare și interacțiune cu materialul educațional.
- Poziția individului în comunitate, abordând dezavantajele și rolul său în grup.

În ceea ce privește echipamentul și suportul tehnic, scopul este de a oferi elevului cu deficiențe de auz toate mijloacele necesare pentru a participa la curs și a participa la procesul educațional.

i. Încurajarea și furnizarea tuturor instrumentelor pe care individul le folosește deja în viața de zi cu zi, pentru a-l ajuta pe parcursul procesului educațional, în funcție de tipul și nivelul deficienței sale.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

- ii. Configurarea tuturor aspectelor clasei în care se află, pentru a le utiliza cu ușurință în ciuda deficienței sale.
- iii. Selecția corectă a instrumentelor deja utilizate în procesul educațional, astfel încât să-și dezvolte abilitățile și talentele, evitând un sentiment de dezavantaj și excludere.

Iată un exemplu care poate explica cele de mai sus:

„Când S., în vârstă de 12 ani, un băiat cu deficiențe de auz după un accident de mașină în urmă cu 4 ani, folosind un aparat auditiv (BTE) în ambele urechi, a mers la o școală gimnazială, având în vedere problemele și singurătatea resimțite alături de copiii din cartierul său și din școala primară, a considerat că lucrurile vor fi foarte dificile. El a crezut că, pentru persoanele cu deficiențe ca el, este dificil să participe, deoarece, deși există multe lucruri pe care le-ar putea face în clasă, sunt la fel de multe și importante lucrurile pe care nu le-ar putea face. Cum ar putea să înțeleagă predarea orală sau discuțiile la clasă? Cum ar putea comunica cu colegii săi fără a putea asculta așa cum fac ei? Cum ar putea chiar să citească pe buzele tuturor celor care vorbesc în clasă? În primele zile, a fost retras, închis față de ceilalți și de profesor. A crezut că nu poate fi ca ceilalți. Totul i se părea atât de dificil, dar, în cele din urmă, își dă seama că profesorul încerca ca să-i ușureze viața ”.

În ceea ce privește metodele de predare și interacțiunea cu materialul educațional, se urmărește utilizarea acestora în așa fel încât să nu existe dificultăți sau obstacole pentru astfel de oameni.

Pentru a atinge acest obiectiv, sunt utile următoarele:

- i. Evitarea metodelor sau modalităților care fac dificilă sau imposibilă participarea pentru persoanele cu deficiențe de auz.
- ii. Utilizarea tuturor instrumentelor astfel încât aceste persoane să poată accesa în mod egal materialul educațional sau să nu fie excluse din acesta.
- iii. Combinația de metode și material educațional în așa fel încât să asigure dezvoltarea inițiativei profesorului, adaptabilitatea la nevoile acestor indivizi și, în cele din urmă, integrarea lor lină.
- iv. Relația personală și interacțiunea profesorului și a acestor persoane pentru a asigura participarea și înțelegerea continuă și lină în timpul procesului educațional.

Continuând exemplul anterior:

„S. a fost așezat de profesor într-o poziție centrală în clasă, astfel încât să-și poată vedea toți colegii, dacă este necesar. De asemenea, i-a fost ușor să aibă contact vizual cu profesorul, să-i poată citi buzele și mișcările, întrucât acesta s-a asigurat întotdeauna să fie în fața lui în timp ce își schimbă poziția în clasă.

K. a fost așezat acolo cu el. Curând au descoperit că locuiesc în apropiere și că a fost ușor să se mute împreună la școală și să devină prieteni.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Lui K. îi plac mult glumele lui S. în timp ce discută foarte mult prin e-mail și alte modalități virtuale, atunci când nu sunt împreună. În același timp, K. îl ajută în interiorul și în afara clasei, scriindu-i tot ce este necesar, dându-i notițe și tot ceea ce S. nu reușește să noteze sau să înțeleagă, în special discuțiile orale. În același timp, S., fiind un elev mai bun, explică și rezolvă multe dintre problemele sale de învățare.

Pe baza unei idei pe care au primit-o de la clasă și la recomandarea profesorului lor, vizionează filme în care K. se asigură întotdeauna că sunt folosite subtitrări, la fel ca la școală. Acest lucru l-a ajutat foarte mult și în clasă, deoarece s-a asigurat că are contact vizual, astfel încât să poată citi tot ce este scris sau să înțeleagă semnificațiile citind buzele, mâinile și mișcarea corpului în general. ”

În ceea ce privește poziția individului în comunitate în care sunt persoane cu dizabilități, obiectivul este:

- dezvoltarea parității acestor oameni cu restul studenților,
- integrarea lor ușoară și acceptarea de către ceilalți
- dezvoltarea rolurilor pe care acești indivizi le pot avea în funcție de abilitățile lor.

Pentru a atinge acest obiectiv, sunt utile următoarele:

- i. Pregătirea celorlalți studenți pentru a-i întâmpina pe acești oameni și pentru a-i trata ca fiind egali în activitățile lor comune.
- ii. Tratarea sentimentului de dezavantaj care este adesea observat la acești indivizi și în relațiile lor cu întregul.
- iii. Încurajarea și facilitarea continuă a acestor indivizi să participe activ la activități din afara procesului educațional.
- iv. Reamintirea poziției egale a acestor oameni în rândul tuturor studenților.
- v. Dezvoltarea relației personale a indivizilor cu profesorul, pentru a asigura rezolvarea problemelor care apar în timpul procesului de integrare în comunitatea educațională.
- vi. Dezvoltarea abilităților personale ale individului și promovarea acestora atât în timpul cât și după procesul educațional.

Concluzia exemplului:

«Mai ales în zilele sale la școală, S. a considerat că una dintre lecțiile din care va fi exclus cu siguranță va fi muzica. I s-a părut imposibil să participe la o lecție în timpul căreia a trebuit să-și folosească auzul. A crezut că acest lucru îl va pune într-o poziție dificilă. I s-a părut improbabil ca cineva să se ocupe de el în timpul lecției și a crezut că va aștepta în tăcere să-i treacă timpul.

Cu toate acestea, profesorul a avut grijă să adapteze această lecție la nevoile sale. El le-a arătat copiilor că, pe lângă faptul că ascultă muzică, este important ca aceștia să înțeleagă modul în care este compusă, adică este scrisă în note pentru a putea fi jucată. El le-a arătat, de asemenea, cât de importantă este muzica în alte forme de artă, cum ar fi teatrul și, în general, unde ar putea fi combinată cu vorbirea.

S., în ciuda reticenței sale inițiale, a arătat un interes deosebit în studierea versurilor și a poeziilor melodice și, astfel, a sporit cunoștințele sale despre muzică.

De parcă toate acestea nu ar fi suficiente, și la propunerea profesorului, la școală a fost organizat un grup de teatru, cu muzică, dans și bineînțeles vorbire. Acolo S., care, așa cum am spus mai înainte, era bun la vorbirea orală și avea un bun simț al umorului, a jucat și a regizat, deoarece îi plăcea să inventeze texte și dialoguri, să-i observe pe ceilalți să vorbească și să se exprime fără a-i asculta, din citirea buzelor și limbajul corpului.

În ceea ce privește relația sa cu K., s-au întâlnit cu alți copii din cartier și se gândesc să-și organizeze primul post de radio, unde fiecare își va avea rolul, cu spectacole muzicale, dar și citind piese de teatru, poezii și texte. . ”

Ghidurile de management pentru integrarea persoanelor cu deficiențe de auz se pot baza pe echipamente și asistență tehnică, metode de predare și interacțiune cu materiale educaționale și poziția individului în comunitate, care se ocupă cu dizabilitatea și rolul într-un grup.

5.2 ACTIVITĂȚI ADAPTATE

După ce ați văzut ghidul și principiile generale pentru includerea elevilor cu deficiențe de auz, iată câteva activități pe care le puteți face pentru a-i integra. Aceste activități sunt legate de subiectele pe care le-am folosit mai sus:

Legat de echipamente și asistență tehnică:

1. Configurați spațiul clasei pentru a asigura o vizibilitate adecvată pentru persoanele cu deficiențe de auz. Contactul vizual constant cu profesorul și alți elevi le permite să urmeze discursul oral și mijloacele non-verbale ale participanților (citirea buzelor și limbajul corpului).
2. Asigurați-vă că explicați și încurajați acești elevi să folosească în clasă toate instrumentele pe care le folosesc în viața lor de zi cu zi (căști, însoțitor).
3. Asigurați-vă că fiecare spațiu utilizat de elevi în afara sălii de clasă (centrul educativ complet) este proiectat și echipat corespunzător pentru a fi accesibil elevilor cu deficiențe de auz.
4. Garantați buna funcționare a mijloacelor de sprijin pentru comunicarea orală (FM, buclă magnetică, amplificatoare Bluetooth) pentru studenții care utilizează aparate auditive.
5. Căutați și luați în considerare furnizarea de echipamente speciale, exclusiv pentru persoanele cu deficiențe de auz, cum ar fi calculatoare speciale și software pentru conversia vorbirii în notițe scrise.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

6. În cazul persoanelor cu hipoacuzie totală, asigurați-vă că materialul educațional le este accesibil. Utilizați conversația, achiziționarea și utilizarea materialului educațional într-o formă adecvată (formă scrisă, manuale și predarea limbajului semnelor).

7. Ajuțați-i pe acești elevi să asculte. Puneți-le la o distanță adecvată de dvs., în funcție de nivelul lor de auz. Cu cât distanța este mai adecvată în funcție de ocazie, cu atât participarea lor va fi mai ușoară.

8. Mai ales atunci când utilizați multimedia, este bine să aveți la dispoziție căști și ar trebui să le explicați acestor persoane că se pot muta în locuri apropiate sau convenabile pentru a le facilita interacțiunea cu aceste medii.

9. Utilizarea iluminatului adecvat facilitează citirea la distanță și contactul vizual. Ai grijă de asta. Întrebați acești elevi dacă iluminatul îi împiedică să vadă și să citească sau să înțeleagă ceea ce văd.

10. Consultați, discutați și folosiți, dacă este necesar, instructori specialiști pentru persoanele cu deficiențe de auz atât în ceea ce privește echipamentul, cât și în general.

11. Dacă sunteți de părere că este necesar, consultați un educator specializat pentru persoanele cu dizabilități de auz, pentru probleme de incluziune, în interiorul și în afara procesului educațional.

12. În cele din urmă, ar trebui evitată în prealabil utilizarea materialului educațional care nu este accesibil sau creează prea multe dificultăți pentru elevii surzi.

Legat de metodele de predare și interacțiunea cu materialul educațional:

1. Amintiți-vă că scopul este de a include aceste persoane în întregul proces educațional, precum și în timpul examenelor.

2. Aveți grijă de toate detaliile participării lor la procesul educațional, astfel încât să nu se simtă excluși din acesta.

3. Accentuați utilizarea imaginii și a lecturii pentru a completa informațiile auditive sau verbale.

4. În general, utilizați și evidențiați rolul altor simțuri, cum ar fi atingerea, vederea și chiar mirosul, atât pentru acești indivizi, cât și pentru toți elevii.

5. Aveți grijă de poziția și mișcarea dvs. în spațiu, pentru a menține contactul vizual cu aceste persoane.

6. Alte tipuri și forme de proces educațional, interactive și non-interactive, bazate pe mijloace nonverbale, cum ar fi jocul teatral, vă pot fi utile.

7. Nu ezitați să acordați roluri și responsabilități acestor persoane și ajutați-le să facă față, chiar dacă ei cred că nu pot.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

8. Mai precis, oferiți-le posibilitatea de a participa sau de a desfășura prezentări și activități către clasă și elevi.

9. Încurajați interacțiunea elevilor. Organizați clase mici.

10. Dezvoltați mișcarea și expresivitatea, atât la dumneavoastră, cât și la ceilalți elevi. Este util ca acești oameni să înțeleagă cuvântul rostit și să participe activ.

11. Din aceleași motive, atunci când utilizați multimedia, acordați o atenție specială utilizării subtitrărilor, notițelor și, în general, pe suporturi de citire pentru a facilita aceste persoane.

12. Oferiți copii acestor persoane, în special celor cu pierderi auditive parțiale și nu totale, din notițele de pe tablă, de pe o hartă sau din fișierele de prezentare utilizate în procesul educațional.

13. În general, ajutați-i să se familiarizeze cu toate materialele oferindu-le în avans (note, hartă, tabel, multimedia).

14. În cazul utilizării muzicii și sunetelor, facilitați apelați la combinarea muzicii cu alte forme de artă care le sunt mai ușor de înțeles, cum ar fi pictura, scrierea sau poezia.

15. De asemenea, este o idee bună să așezați un coleg de clasă lângă ei, astfel încât să-i poată ajuta să înțeleagă și să le explice ce se întâmplă în timpul procesului de învățare.

16. Acordați-le timpul necesar pentru a asimila toate informațiile disponibile în timpul procesului de formare.

17. Dezvoltați metode de predare individualizate sau de susținere pentru aceste persoane ce se pot dovedi utile.

18. Cereți ajutor. Discutați cu instructori cu experiență și colaborați cu un instructor asociat calificat, dacă este necesar.

19. Nu ezitați să vă simțiți liber. Reevaluarea constantă a materialului educațional și modificarea acestuia pe baza nevoilor și a noilor date vor fi cu siguranță necesare.

Legat de poziția în comunitate, de gestionarea dezavantajului și de rolul din grup:

1. Amintiți-vă că cea mai importantă nevoie a acestor oameni este siguranța.

2. În plus, asigurați-vă că se simt încrezători, atât în timpul, cât și în afara lecției.

3. Nu uitați că rolul dvs. rămâne important pentru acești oameni. Este bine să vă câștigați încrederea.

4. Discutați cu ei. Nu uitați că este adesea dificil să depășiți stereotipurile pe care le dezvoltă, legate de mijloacele care le facilitează, prezența lor în clasă și participarea lor pe parcursul cursului.

5. Discutați și cu ei pentru a le descoperi abilitățile și talentele.

6. Fiți încurajatori și susțineți în mod constant pentru ei, dar și pentru toți elevii. Fiecare copil este unic și particularitățile sale sunt respectate.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

7. Nu uitați că tratamentul acestor indivizi nu trebuie să provoace un sentiment de privilegiu sau dezavantaj, ci trebuie să vizeze incluziunea și paritatea.
8. Prin metodele dvs. de predare, dezvoltați munca în echipă ca mod de viață.
9. Creați grupuri de lucru, jocuri de rol și responsabilitate și grupuri de activități.
10. Sugerați activități extracurriculare cu participarea acestor persoane.
11. Accentuați activitățile bazate pe capacitatea acestor oameni de a-și depăși dificultățile.
12. De asemenea, subliniați activitățile care le pun în valoare talentele și alte abilități.
13. Informați comunitatea educațională referitor la cultura holistică a incluziunii și acceptării.
14. Folosiți materialul adecvat de pregătire și acceptare destinat altor stagiați și personal.
15. De asemenea, dezvoltați metode legate de incluziune, prin discuții cu membrii comunității educaționale.
16. Mediul extracurricular joacă adesea un rol important în includerea sau nu a acestor persoane, deci este o idee bună să-l explorați. Puteți lucra cu familia pentru a obține o imagine completă a acestor oameni.
17. După cum am spus, sunteți important pentru acești oameni. Probabil în contextul unei relații de încredere și de susținere, ar fi bine să socializăm cu ei, în interiorul sau în afara comunității educaționale.
18. Fiți vigilenți. Diagnosticați în timp posibil maltratări ale acestor indivizi de către colegi, familie sau mediul social mai larg.
19. Nu uitați să profitați de ajutorul dat. Cooperarea și coordonarea lină cu toate metodele paralele care sunt folosite pentru aceste persoane (predare individuală de susținere), dar și cu formatori speciali, ajută la feedback și la adaptabilitatea metodelor dvs.

Tehnicile aplicate pentru integrarea persoanelor cu dizabilități de auz pot fi modelate pe baza echipamentului și a suportului tehnic, a metodelor de predare și a interacțiunii cu materialele educaționale, poziția individului în comunitate, tratarea dizabilității și rolul într-un grup.

UNITATEA 6

ABILITĂȚI DE CONSILIERE ȘI COMUNICARE

CONTINUT

■ INTRODUCERE

6.1 Tehnici pentru a putea empatiza cu persoanele cu deficiențe de auz

6.1.1 Empatizarea

6.1.2 Activități

6.1.3 Rezumat

OBIECTIVE:

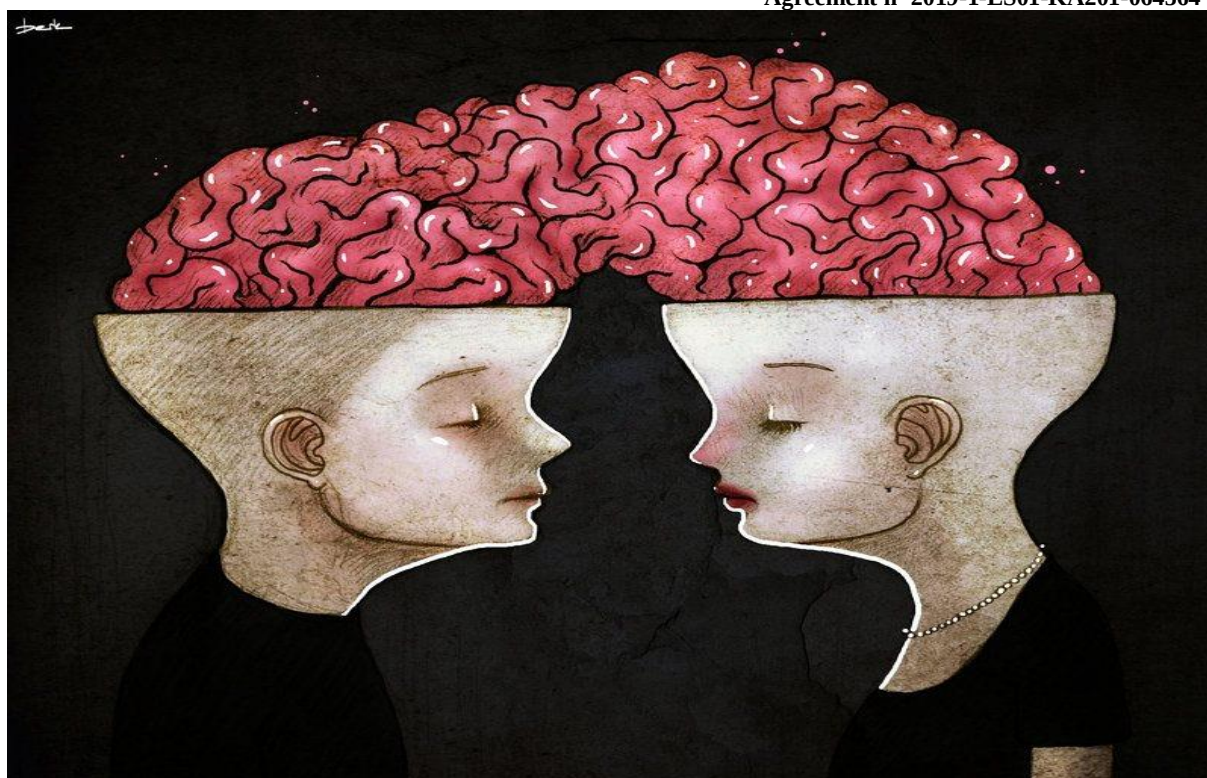
- În această unitate, vom învăța să organizăm o sală de clasă pentru a îmbunătăți comunicarea cu elevii cu dizabilități de auz.
- Vom examina importanța empatiei și a unor tehnici de empatie.
- Vom învăța la ce ar trebui să acorde atenție consilierii profesioniști sau un profesor cu elevi cu deficiențe de auz în activitățile educaționale din clasă.

INTRODUCERE

Auzul are o mare importanță în dobândirea abilităților de vorbire, înțelegere, învățare, citire și satisfacerea nevoilor emoționale ale persoanelor cu deficiențe de auz. Problemele legate de auz sunt întâlnite frecvent și mai ales în copilărie, când dezvoltarea este cea mai rapidă, prezența unei probleme de auz afectează în mod semnificativ zonele de dezvoltare și în special succesul școlar. Cu cât este detectată mai devreme deficiența de auz, cu atât mai devreme va începe educația acestor copii. Copiii cu deficiențe de auz nu se dezvoltă mult diferit față de colegii lor. Zona de dezvoltare de care sunt cel mai afectați este dezvoltarea limbajului. Pentru a nu întrerupe această zonă de dezvoltare, ar trebui respectat dreptul la viață al persoanelor cu niveluri de dezvoltare diferite, iar educația copiilor cu deficiențe de auz ar trebui să înceapă de la o vârstă fragedă, fără a-i separa de colegii lor care nu au dizabilități.

6.1 Tehnici pentru a putea empatiza cu persoanele cu deficiențe senzoriale

Empatizarea cu elevii cu deficiențe senzoriale este responsabilitatea cetățeniei globale. Este extrem de important ca elevii cu deficiențe de auz să fie înscriși la educație incluzivă, care este mediul cel mai puțin restrictiv pentru ei pentru a crește ca indivizi sănătoși social cu medii de educație egale.

6.1.1 Empatia

Comunicarea este procesul de producere, transfer și interpretare a informațiilor. În general, două sisteme sunt necesare pentru a putea comunica. Putem accepta schimbul de informații între cele două sisteme ca comunicare (Dökmen, 2005: 19).

În comunicarea interpersonală, indivizii se pot înțelege reciproc și se pot simți înțeleși.

Conceptul de empatie joacă un rol foarte important în progresul nostru. În cea mai simplă definiție, empatia înseamnă a te pune în locul celuilalt și a-i înțelege sentimentele și gândurile.

Dacă vom căuta în literatura, conceptul de empatie a fost definit în moduri diferite de-a lungul timpului. În primul rând, în 1897, Tepeodor Lipps l-a numit procesul de a se reflecta asupra unui obiect opus - cum ar fi o operă de artă -, a se simți în interiorul acestuia și a înțelege acel obiect absorbindu-l (cf. Barrent) Lennard, 1981 și Wispe, 1986) . Lipps a folosit cuvântul *einfühlung* în locul conceptului de empatie în acel moment. Lipps, în lucrarea sa de după 1897, a menționat că *einfühlung* poate apărea atât în percepția oamenilor, cât și a obiectelor.

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

În 1909, Edward B. Titchener a tradus termenul *einfühlung* în engleză ca „empatie”, folosind termenul grecesc „*empathia*”. În greacă, „*em*” înseamnă în, „*patheia*” înseamnă percepție. Astfel, a început aventura empatiei în literatura de psihologie și psihiatrie (Dökmen, 2005: 134-135).

După Baret (1981); Adler definește empatia ca a vedea cu ochii altcuiva, a auzi cu urechea altcuiva și a simți cu inima altcuiva. Karen Horney a definit empatia ca fiind capabilă să simtă lumea celuiilalt prin imaginație (citată în Geçtan, 1981: 5-7).

Din acest moment, subiectul empatiei a trecut prin trei etape principale în psihologie (Baston și colab., 1987). Prima etapă este utilizarea empatiei de la începutul anilor 1900 până la sfârșitul anilor 1950 în sensul că un credincios o cunoaște pe cealaltă persoană și dobândește cunoștințe despre caracteristicile celeilalte persoane punându-se în locul său. În a doua etapă, s-a afirmat că empatia a avut o latură emoțională în anii 1960. Conform acestei înțelegeri, este o condiție prealabilă ca o persoană să preia rolul celeilalte persoane, dar principalul lucru este să simtă emoțiile pe care le simte.

A treia etapă este definirea în anii '70 a empatiei ca modul de a înțelege emoția particulară a celeilalte persoane și de a-i transmite acest sentiment. Conform acestei noi percepții, persoana care empatizează se concentrează mai degrabă pe persoana opusă decât pe sine (citată în Dokmen, 1988: 156-157).

Astăzi, cea mai valabilă definiție a empatiei este cea a lui Roger (1975) ca o persoană care se pune în poziția celeilalte persoane și privește evenimentele din perspectiva, înțelegerea și sentimentul său. Percepe sentimentele și gândurile acelei persoane corect și îi comunică această situație. Dymond (1949) definește empatia ca luând gândurile, sentimentele și acțiunile celuiilalt în propria imaginație, în timp ce Hoffman (1982) definește empatia ca cel mai adecvat răspuns emoțional indirect la situația celeilalte persoane, mai degrabă decât la propria sa situație (Citat în Yüksel, 2015: 3-4).). Dökmen (2005) a enumerat elementele necesare pentru ca o persoană să empatizeze cu cealaltă persoană după cum urmează:

a) Persoana care va empatiza ar trebui să se pună în locul celuiilalt și să privească evenimentele din perspectiva sa.

b) Pentru a fi considerat empatic, este necesar să înțelegem corect sentimentele și gândurile celeilalte persoane. Nu este suficient să înțelegeți sentimentele celeilalte persoane sau doar

gândurile acestora. Aici intră în joc două componente de bază ale empatiei. Acestea sunt componentele cognitive și emoționale ale empatiei.

c) Ultimul element din definiția empatiei este comportamentul de a transmite înțelegerea empatică formată în mintea persoanei care empatizează față de cealaltă persoană. Chiar dacă sentimentele și gândurile celeilalte persoane sunt pe deplin înțelese, procesul empatiei nu va fi complet decât dacă cele înțelese sunt exprimate (p: 135-136).

Ünal (1972) a folosit empatia ca echivalent cu capacitatea de expresie de a înțelege oamenii. În timp ce empatiza, a subliniat modul în care cealaltă persoană a fost înțeleasă și a declarat că are trei puncte de vedere cu privire la această problemă:

- Conform teoriei inferenței, indivizii afirmă că emoțiile, gândurile și entuziasmul lor sunt însoțite de postura, forma și mișcările corpului și de tensiunea sau slăbiciunea mușchilor lor. Astfel, expresiile fizice sunt conforme cu viețile interioare. Cu alte cuvinte, expresiile fizice sunt interpretate ca semne ale stărilor interioare. Ele fac inferențe despre starea interioară a celeilalte persoane din starea fizică a celeilalte persoane prin potrivirea expresiilor lor fizice personale și a stărilor interioare.
- Conform teoriei jocurilor de rol, empatia este definită ca imitarea oamenilor din jur și înțelegerea perspectivelor celorlalți prin punerea lor în locul celuilalt și dezvoltarea așteptărilor cu privire la comportamentele lor. Comportamentul de rol începe cu imitarea adulților și îndeplinirea așteptărilor lor la copii. Cu cât copilul repetă acest lucru, cu atât va înțelege mai bine așteptările celeilalte persoane ca viitor adult.
- Empatia ca difuzie a entuziasmului; Conform acestui punct de vedere prezentat de Harry Stack Sullivan, există o legătură emoțională între copil și persoana care îl realizează, în sensul unui fel de convulsie sau participare. Sullivan a numit-o empatie. În acest sens, empatia asigură comunicarea între copil și adultul care îl îngrijește. Când Krech și Crutchfield (1958) percep simptomele externe ale entuziasmului altei persoane, același entuziasm poate fi trezit în interiorul persoanei. O persoană care surprinde entuziasmul altcuiva și o exprimă în sine empatizează cu cealaltă persoană (p: 71-79).

Clasificarea empatiei

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Dökmen (1988) a dezvăluit clasificarea gradată a empatiei ca urmare a studiilor sale. Clasificarea treptată a empatiei are trei pași de bază. Acești pași sunt Nivelul EI, Nivelul EU și Nivelul TU. Fiecare dintre acești pași constă din doi sub-pași: „gândul” și „sentimentul”.

Pasul TU: Ce crezi și ce simți în legătură problemele tale?

Nivelul EU: Ce cred și ce simt despre problemele tale?

Pasul EI: Ce gândesc și simt ei (societatea) față de problemele tale?

Clasificarea empatiei progresive

O persoană care reacționează la Pasul „EI” nu se gândește la problema pe care i-o explică cealaltă persoană și nu acordă atenție sentimentelor și gândurilor celui în cauză. În timp ce oferă feedback, opiniile societății sunt exprimate. O persoană care reacționează empatic la Pasul EU este egocentrică. În loc să se concentreze asupra sentimentelor și gândurilor persoanei care descrie problema, el îl critică pe proprietarul problemei, dă sfaturi și se menționează pe sine. Persoana care reacționează empatic la nivelul TU ia rolul persoanei care îi transmite problema. El privește evenimentele din punctul de vedere al acelei persoane. Se concentrează pe sentimentele și gândurile celeilalte persoane (Dökmen, 1988: 170)

Componentele empatiei

Conceptul de empatie a fost definit diferit de diferiți teoreticieni din literatura de psihologie. Această diferență se manifestă și în componentele empatiei, iar diferite componente au fost determinate de oameni diferiți. Kurdek și Rodgon (1975) au împărțit componentele empatiei în luarea perspectivei perceptive, a perspectivei cognitive și a perspectivei emoționale.

Hoffman (1979) menționează că empatia are trei componente, cognitivă, emoțională și motivațională (Citat în Yüksel, 2015: 5-11).

Conform modelului cu trei componente al lui Feshbach (1979), componentele empatiei sunt capacitatea de a distinge starea emoțională a altora, capacitatea de a lua rolul și perspectiva altora și capacitatea de a reacționa emoțional.

Davis (1996) menționează patru dimensiuni ale empatiei. Aceste; interes empatic, imaginație, suferință personală și luare de perspectivă. (Citat în Yüksel, 2015: 10).

Gallo (1989) menționează două componente ale empatiei, cognitivă și emoțională.

Înțelegerea modului în care se simte altcineva este cognitivă, iar comunicarea emoțională cu altcineva este componenta emoțională (citată în Cotton, 1992: 8).

STRATEGII DE MOTIVARE A ELEVILOR CU DEFICIENȚE DE AUZ ÎN CLASĂ

Capacitatea profesorului de a menține vie atenția elevilor va depinde de succesul sau eșecul procesului de predare-învățare. Din acest motiv, atitudinea profesorului este determinantă pentru procesul de învățare. La fel ca alți studenți, un elev cu dizabilități senzoriale știe să recunoască pasiunea la un profesor.

Iată câteva strategii posibile pe care un profesor le poate stabili pentru a motiva elevii cu dizabilități senzoriale:

- Prezentarea de informații noi sau surprinzătoare. Poate fi foarte eficient să trezești curiozitatea. O surpriză poate fi făcută folosind diferite materiale.
- Discuțiile deschise sunt întotdeauna pozitive, pentru a ridica probleme și întrebări și pentru ca toată lumea să participe fără a crea prea multă complexitate.
- Faceți elevii să cunoască sarcinile importante. Este foarte important ca tinerii să găsească o valoare în învățare, o valoare care poate fi transmisă în viața lor de zi cu zi. Când elevii percep că ceea ce studiază îi va ajuta cu adevărat sau poate fi aplicat în viața lor, aceștia se confruntă cu subiectul cu mult mai multă motivație și interes.

- Folosiți materiale grafice pentru a însoți explicațiile care facilitează înțelegerea conținutului. Ceea ce nu este înțeles nu-l motivează sau încurajează.
- Oferiți șansa elevilor cu deficiențe de auz și lăsați acești elevi să se alăture clasei. Nu este suficient doar ca profesorul să fie activ în clasă. În plus față de inițiativele studenților, pot fi eficiente și idei, informații și îmbunătățirea lecției.
- Chiar dacă răspunsurile elevilor nu sunt pe deplin corecte, este important să subliniem aspectele pozitive. De asemenea, este important ca elevul să nu primească mesaje care ar putea afecta încrederea în sine sau stima de sine. În acest sens, este întotdeauna o strategie recomandată să evidențiem partea bună a lucrurilor.
- Noile tehnologii sunt un instrument pentru creativitate și permit o varietate de activități și situații de învățare.
- Propuneți proiecte care vor fi dezvoltate de elevi în timpul lecției. Lăsați elevii să gândească și să planifice un proiect în timpul cursului. Este un mod eficient de a lucra la responsabilitate, angajament, muncă, colaborare.

EMPATIA CU STUDENȚII CU DEFICIENȚE DE AUZ

Pentru a empatiza cu persoana cu deficiențe de auz, este necesar să se examineze raportul privind dizabilitatea, să cunoască familia și să cunoască nivelul de educație trecut. Persoana cu dizabilități ar trebui să decidă ce tip de comunicare va utiliza (cum ar fi citirea buzelor, limbajul semnelor). Știind dacă există vreo altă dizabilitate în afară de deficiența de auz (retard mental, tulburări de vorbire etc.) va contribui la rezultatele sănătoase ale empatiei care urmează să fie stabilită.

Unele activități pot fi organizate astfel încât să putem înțelege mai bine persoanele cu deficiențe de auz. De exemplu, evenimentul „Dialog în tăcere”, care este organizat în Turcia,

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

poate fi participat cu studenții, astfel încât toată lumea să poată experimenta sentimentul că nu aude. Dopurile pentru urechi sau cerumenul pot fi utilizate în clasă și o anumită parte a lecției poate fi predată împreună cu elevii.

Din nou, un experiment simplu poate fi proiectat cu elevii. Aerul unui demihn este preluat prin intermediul unei pompe care asigură admisia aerului, un telefon este plasat în el și apoi sunat. Deoarece sunetul nu se răspândește într-un mediu fără aer, nimeni nu poate auzi sunetul, ceea ce face empatie doar pentru una dintre dificultățile cu care o persoană surdă se va confrunta în viața de zi cu zi.

Un eveniment de cinema mut poate fi organizat pentru a empatiza cu cineva cu deficiențe de auz și de vorbire.

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: Drama creativă

Lucrări de încălzire: sala de clasă este amenajată astfel încât să fie ușor de deplasat. Elevii merg mai întâi ritmic însoțiți de muzică mișcătoare. Ori de câte ori muzica este oprită, în conformitate cu instrucțiunile profesorului, acesta ia mâna prietenului său, intră în braț, îi atinge nasul și urechea. Apoi se joacă jocul unde ești. Elevii formează un cerc, doi voluntari sunt determinați. Luând-o în interiorul cercului, ochii sunt legați. Cu ochii închiși „unde ești?” pune întrebarea. Încearcă să-l prindă pe prietenul său care se mișcă răspunzând „Sunt aici”. În studiul de concentrare, elevii închid ochii și ascultă mai întâi sunetele din clasă. Ochii sunt deschiși pentru a explica ce s-a auzit. Vocile din afara clasei și din interiorul clădirii sunt ascultate și se explică ceea ce se aude. În cele din urmă, sunetele din afara clădirii sunt ascultate. Se obțin păreri despre vocile auzite și sentimentele elevilor.

Activitatea 2: Improvizație

Elevii sunt împărțiți în grupuri și următorul paragraf este citit. Cu improvizația, povestea se dorește a fi extinsă și animată. „Ali are dificultăți de comunicare cu prietena ei cu deficiențe de auz Zehra, care este nou în clasele sale. Îi spune mamei sale despre starea lui

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

Zehra și pune întrebări despre importanța auzului. În fața acestei situații, mama îi cere lui Ali să-și acopere urechile. Prin deschiderea unui canal străin la televizor, acesta îi scade vocea și îi permite lui Ali să-l urmărească o vreme. "

Discuție și evaluare: Ca rezultat al improvizației, rolurile jucate sunt evaluate. Elevii sunt întrebați despre sentimentele lor. Opiniile lor despre importanța auzului pot fi ascultate.

Să ne uităm la acest discurs tedx despre cum să depășim barierele și să comunicăm corect cu o persoana cu deficiențe de auz.

Pentru a traduce în limba dvs., deschideți subtitrarea, faceți clic din nou pe subtitrare în secțiunea de setări, apoi faceți clic pe traducerea automată și selectați opțiunea.

Video link : [Rebekah Afari: İşıtme engelliyim ama yine de konuşabiliriz | Rebekah Afari | TEDxExete | TED Talk](#)

Viață cu deficiențe de auz și vorbire

Puteți viziona următoarele filme, inclusiv exemple.

- Barfi
- Black
- The Forced King

6.1.3 REZUMAT

Empatia a fost folosită pentru prima dată în 1897 de Tepeodor Lipps. Astăzi, cea mai valabilă definiție a empatiei este definită de Roger (1975) ca o persoană care se pune în poziția celeilalte persoane și privește evenimentele din perspectiva sa, înțelegând și simțind corect sentimentele și gândurile acelei persoane.

Ca rezultat al studiilor sale de Üstün Dökmen (1988), el a dezvăluit pașii clasificării treptate a empatiei. Acești pași sunt nivelurile „TU”, „EU” și “EI”.

Conceptul de empatie a fost definit diferit de diferiți teoreticieni din literatura de psihologie. Kurdek și Rodgon (1975) au împărțit componentele empatiei în luarea

Agreement n° 2019-1-ES01-KA201-064564

perspectivei perceptive, a perspectivei cognitive și a perspectivei emoționale. Hoffman (1979) menționează că empatia are trei componente, cognitivă, emoțională și motivațională.

Ca urmare a ignorării, negării sau atenției insuficiente a părinților la problema copiilor cu deficiențe de auz, aceasta cauzează probleme în viața socială și emoțională a individului. În acest caz, stresul, atacurile de furie și problemele psihologice pot apărea la persoanele cu deficiențe de auz. Pentru a preveni astfel de probleme, familiile, profesorii, grupurile de colegi și serviciile de consiliere ar trebui să colaboreze. Cu utilizarea corectă a empatiei și comunicării, astfel de probleme sunt prevenite înainte de a apărea.

Pentru a empatiza cu persoana cu deficiențe de auz, este necesar să se examineze raportul privind dizabilitatea sa, să se cunoască familia și nivelul său de educație. Persoana cu dizabilități ar trebui să decidă ce tip de comunicare va utiliza (cum ar fi citirea buzelor, limbajul semnelor). Știind dacă există vreo altă dizabilitate în afară de deficiența de auz (retard mental, tulburări de vorbire etc.) va contribui la rezultatele empatiei care urmează să fie stabilită.